

vuoksi kielto oli heille varsin haitallinen. Rakennuskonttorin ilmoitettua, kaupungin kalavesillä kun ei ollut rajaa aavalle merelle päin, olevan epävarmaa, omistiko kaupunki saaret, mutta että niiden vanhan tavan perusteella oli katsottava kuuluvan kaupungille, päätti¹⁾ rahatoimikamari puolustusministeriölle tehdä esityksen taulujen poistamisesta.

Sittemmin ilmoitti²⁾ puolustusministeriö lokakuun 23 p:nä rannikko-puolustuksen esikunnan antaneen määräyksen puheenalaisille saarille ehkä pystytettyjen kieltoilmoitusten poistamisesta.

Santahaminan kansanpuisto. Kaupunginvaltuuston valmisteluvaliokunnan lähetettyä rahatoimikamariin sosialilautakunnan tekemän esityksen Santahaminan varaamisesta kansanpuistoksi, päätti³⁾ rahatoimikamari tiedustella puolustusministeriöltä millä ehdoilla ministeriö ehkä suostui luovuttamaan ehdotetun alueen.

Pääsy Mustikkamaalle. Rahatoimikamari päätti⁴⁾, että yleisöllä oli oleva pääsy Mustikkamaalle samoina aikoina kuin Korkeasaarelle ja Seuraasaarelle eli toukokuun 16 p:stä heinäkuun 31 p:n klo 10:stä a. p. klo 11:een i. p.; elokuun aikana klo 10:stä a. p. klo 10:een i. p.; syyskuun alkupuoliskolla klo 10:stä a. p. klo 9:ään i. p. ja syyskuun jälkipuoliskolla klo 10:stä a. p. klo 8:aan i. p. Jos liikennettä pidetään yllä myöhemmin vuoden varrella, oli puisto suljettava klo 6 i. p. Karkelolava oli suljettava tuntia ennen viimeisen laivan lähtöä.

Halkokonttorin laitteiden myynti. Haapalan höyrysaha nimiselle yritykselle Jyväskylässä oli myytävä⁵⁾ hinaajalaiva Hjalmar, 10 proomua ja 2 Päijänteellä olevaa uivaa parakkia 700,000 markan hinnasta, mistä 100,000 markkaa oli suoritettava käteisellä ja loput, jolle oli suoritettava korkoa 10½ %, maksettava vekseleillä, joiden määrä olisi 631,500 markkaa, joissa asettajana oli filosofianmaisteri A. J. Kaila, hyväksyjänä sahayritys ja siirtäjänä lääketieteen tohtori G. J. Winter, kaupungin oli sitouduttava uudistamaan vekselit 8 kertaa 6 kuukauden ajaksi, jolloin niitä joka kerta oli lyhennettävä 75,000 markalla. Kaupungilla oli oikeus kiinnittää saamisensa ja ostaja sitoutui palo-, mutta ei merivakuuttamaan ostetun omaisuuden.

B. Kaupungin irtainta omaisuutta ja rahatointa koskevat asiat.

Takaisinmaksettuja lainoja. Skandinaviska Kreditaktiebolaget yhtiöltä saadun 150,000 Ruotsin kruunun suuruisen luoton takaisinmaksamisesta sitoutui Pohjoismaiden Yhdyspankki takuuseen saaden provisiota ¼ % lainamäärästä. Mainittu laina maksettiin⁶⁾ sittemmin kolmessa 50,000 kruunun erässä.

Norjan keskuspankista vuonna 1921 otettu⁷⁾ 10,000,000 markan laina maksettiin irtisanomisen jälkeen takaisin⁸⁾ 500,000 markan suuruisine provisioineen.

Kaupungin otettua haltuunsa 40,000 markan⁷⁾ lainan, jonka Palovakuutusosakeyhtiö Imatra oli myöntänyt Boxbacka aktiebolag yhtiölle kiinnitystä

¹⁾ Rkmrin pöytäk. 21. 9. 1,250 §. — ²⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 7. 11. 3,043 §. —

³⁾ Rkmrin pöytäk. 5. 10. 1,314 §. — ⁴⁾ S:n 11. 5. 881 §. — ⁵⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 5. 12. 3,534 §. — ⁶⁾ S:n 31. 1. 301 §. 11. 4. 1,035 § ja rkmrin pöytäk. 2. 11. 1,746 §. — ⁷⁾ Ks. 1921 vuod. kert. siv. 274. — ⁸⁾ Rkmrin pöytäk. 27. 4. 736 § ja 2. 11. 1,746 §.

vastaan maatilalautakunnan Boxbackassa olevaan konttorihuvilaan, oli rahatoimikonttori esittänyt, että puheenalainen laina maksettaisiin, koska sen korko oli 9 %, mutta rahatoimikamari epäsi¹⁾ esityksen. Sittenmin yhtiö puolestaan sanoi irti lainan, koska huvila ei enää ollut palovakuutettu yhtiössä. Rahatoimikamari päätti²⁾ osoittaa lainan takaisinmaksamiseksi tarvittavan määrän etuantina kaupunginkassasta ja oli se sitten otettava huomioon 1923 vuoden budjettiehdotusta laadittaessa.

Niinikään maksettiin³⁾ leskirouva T. Waseniuksen vuonna 1917 myöntämä 200,000 markan laina.

Sittenkun suurehko vekseliluotto oli saatu valtiolta, suoritettiin myöskin kaksi The London Joint Stock Bank Ltd ja Hambros Bank of Northern Commerce Ltd nimisiltä toiminimiltä saatua 60,000 ja 30,000 £:n suuruista lainaa.

Lainanottoja y. m. Huhtikuun 27 p:nä allekirjoitettiin kaksi velkakirjaa, toinen valtiolle, ollen sen määrä 300,000 £ ja toinen 100,000 £:n määräinen Suomen pankille. Ensinmainitusta määrästä suoritettiin vuoden varrella 18,000 £.

Rahatoimikamari päätti⁴⁾ ryhtyä neuvotteluihin Suomen pankin kanssa, jotta kaupunki saisi 35,000,000 markan ulkomaisen lainan vähintään 3 vuoden takaisinmaksuajalla, ja lupasi⁵⁾ Suomen pankki ryhtyä toimenpiteisiin tuollaisen lainan ottamiseksi Amerikasta.

Amsterdamilainen toiminimi Stéen frères tarjosi kaupungille vekseliluottoa joko 2 miljoonaa Tanskan kruunua tai 5 miljoonaa Schweizin frangia Suomen pankin takuuta vastaan tai kaupungin sitoumusta vastaan suorittaa leimavero. Rahatoimikamari ilmoitti⁶⁾ periaatteessa suostuvansa kaupunginvaltuustolle ehdottamaan tuollaisen kultavaluuttalainan ottamista.

Rahatoimikamari päätti⁷⁾ anoa valtioneuvostolta 1,000,000 markan suuruista lainaa 2 vuoden takaisinmaksuajoin 7 %:n korkoa vastaan hätäaputoiden käyntiin panettamista varten.

Lainan vakuus. Rahatoimikamari päätti⁸⁾ Suomen pankkiin tallettaa velkakirjoja 7,091,322: 07 markan määrään sen kultavaluutan vakuudeksi, minkä pankki puolestaan oli asettanut kaupungin London Joint City and Midland Bank nimiseltä pankilta ottaman 60,000 £:n suuruisen lainan vakuudeksi.

Etelä-Suomen voimaosakeyhtiön uusien osakkeitten anti. Etelä-Suomen voimaosakeyhtiö ilmoitti, että paitsi sitä 2,000,000 markan määrää, minkä kaupunginvaltuusto oli vuonna 1921⁹⁾ päättänyt merkitä yhtiön uusia osakkeita, Kotkan kaupunki ja Tammerfors linne- och järnmanufakturaktiebolag yhtiö olivat sitoutuneet kumpikin merkitsemään 1,000,000 markkaa, minkä lisäksi viimeainittu yhtiö oli luvannut 1,000,000 markan lainan, ja yhtiöllä itsellään oli käytettävänä omia varoja jonkin verran mainittua määrää enemmän, ja päätti¹⁰⁾ rahatoimikamari kaupungin osuudesta, 2,000,000 markkaa, uusien osakkeiden annista, joka siten nousisi kaikkiaan 4,000,000 markkaan, heti määrätä maksettavaksi 1,000,000 markkaa sekä heinäkuun 1 p:nä 500,000 markkaa ja syyskuussa saman määrän. Lisäksi oli kamarin kanslian koetettava hankkia sitoumus Suomen Liittopankki osakeyhtiöltä, ettei Etelä-Suomen voimaosakeyhtiön pankista saamaa luottoa sanottaisi irti muutoin kuin hätätilassa.

*Obligaatioiden arvonta*¹¹⁾. 1922 vuoden kuluessa arvottiin¹²⁾ seuraava

¹⁾ Rkmin jstn pöytäk. 27. 2. 594 §. — ²⁾ S:n 17. 8. 2,300 §. — ³⁾ S:n 9. 5. 1,297 §. — ⁴⁾ Rkmin pöytäk. 9. 11. 1,935 §. — ⁵⁾ S:n 23. 11. 2,136 §. — ⁶⁾ S:n 23. 11. 2,136 §. 27. 11. 2,147 §. ja 18. 12. 2,385 §. — ⁷⁾ S:n 2. 3. 300 §. ja 4. 3. 303 §. — ⁸⁾ S:n 9. 2. 153 §. — ⁹⁾ Ks. 1921 vuod. kert. siv. 72. — ¹⁰⁾ Rkmin pöytäk. 1. 4. 424 §. — ¹¹⁾ Vrt. Helsingin kaupungin tilasto V. Kaupungin tilit ja tilinpäätökset 1922 sivv. 98—105 ja 1923 sivv. 101—106. — ¹²⁾ Rkmin pöytäk. 9. 3. 309 §, rkmin jstn pöytäk. 4. 4. 919 ja 955 §§ sekä 8. 6. 1,647 ja 1,648 §§.

määrä kaupungin obligatiolainoihin kuuluvia obligatioita: marraskuun 1 p:nä 5 %:n lainasta vuodelta 1876 24 obligatiota à Smk 1,000: —, 71 obligatiota à Smk 500: — ja 62 obligatiota à Smk 200: —; marraskuun 1 p:nä 4½ %:n lainasta vuodelta 1892 5 obligatiota à Smk 5,000: —, 20 obligatiota à Smk 1,000: — ja 26 obligatiota à Smk 500: —; helmikuun 1 p:nä 3½ %:n lainasta vuodelta 1898 3 obligatiota à Smk 5,000: —, 6 obligatiota à Smk 2,000: —, 9 obligatiota à Smk 1,000: — ja 9 obligatiota à Smk 500: —; helmikuun 1 p:nä 4 %:n lainasta vuodelta 1900 3 obligatiota à Smk 5,000: —, 5 obligatiota à Smk 2,000: —, 4 obligatiota à Smk 1,000: — ja 11 obligatiota à Smk 500: —; kesäkuun 1 p:nä 4 %:n lainasta vuodelta 1902 169 obligatiota à Smk 500: —. Arvottavaksi määrätyn obligatioluvun sijasta kaupunki lunasti: 4½ %:n lainaa vuodelta 1909 58 obligatiota à Smk 2,515: —; 4½ %:n lainaa vuodelta 1911 73 obligatiota à Smk 2,515: — ja 90 obligatiota à Smk 503: —; 5 %:n lainaa vuodelta 1913 193 obligatiota à Smk 536: —; 5 %:n lainaa vuodelta 1916 20 sitoumuskirjaa à Smk 25,000: —; 5 %:n lainaa vuodelta 1917 11 obligatiota à Smk 10,000: —, 10 obligatiota à Smk 5,000: — ja 14 obligatiota à Smk 1,000: —; ensimmäistä 5½ %:n lainaa vuodelta 1919 9 obligatiota à Smk 10,000: —, 10 obligatiota à Smk 5,000: — ja 51 obligatiota à Smk 1,000: —; toista 5½ %:n lainaa vuodelta 1919 55 obligatiota à Smk 1,000: — ja 10 obligatiota à Smk 500: —; sekä 7 %:n lainaa vuodelta 1922 260 obligatiota à Smk 5,000: —.

Kaupungin obligatioiden ja korkolippujen lunastus Englannissa. Sittenkun kaupunginvaltuusto oli valtuuttanut rahatoimikamarin lunastamaan Englantiin sijoitetut, maksettavaksi erääntyvät, kaupungin 1909 ja 1911 vuoden obligatiolainoihin kuuluvat obligatiot ja korkoliput Englannin rahassa siinäkin tapauksessa etteivät niiden haltijat voineet esittää n. s. affidavia¹⁾ oli rahatoimikamari ryhtynyt hallituksen kanssa neuvotteluihin, joiden tuloksena oli, että Suomen Lontoossa oleva ministeri valtuutettiin antamaan sellainen selitys, ettei toukokuun 27 p:nä 1921 annettua lakia voinut soveltaa sellaisiin valtion tai kaupungin aikaisemmin ottamiin tai vastaisiin lainoihin, joita Lontoon pörssi noteerasi. Ilmoittaen saaneensa tuollaisen selityksen huomautti²⁾ Lontoolainen pankkitoininimi J. Henry Schröder & C:o, ettei sen mielestä affidavia saisi vaatia niiltä Englannin alamaisilta, jotka Tukholmassa esittivät edellämainittuja obligatioita ja korkolippuja lunastettaviksi Ruotsin kruunuissa. Antamassaan vastauksessa ilmoitti²⁾ rahatoimikamari, että vapautus affidavitin esittämisvelvollisuudesta myönnettiin vain puheenalaisia obligatioita ja korkolippuja lunastettaessa Englannin rahassa, jota vastoin tämä velvollisuus oli olemassa joka tapauksessa, milloin pyydettiin lunastusta muussa rahassa.

Obligatiolainan ottaminen. Sittenkun kaupunginvaltuusto toukokuun 31 p:nä oli valtuuttanut rahatoimikamarin Skandinaviaisten pankkien yhtymän kanssa tekemään sopimuksen 40,000,000 markan suuruisen lainan³⁾ ottamisesta kaupungin tarpeisiin, oli kaupunginjohtaja seuraavana päivänä tahtonut lainanantajain asiamiesten kanssa ryhtyä neuvotteluihin lainamäärän ehdollisesta supistamisesta 20,000,000 markaksi. Asiamiehet olivat kuitenkin ilmoittaneet, heti kaupunginvaltuuston tehtyä päätöksensä, sähköittäneensä päämiehilleen tästä, minkä vuoksi Skandinaviassa jo oli ryhdytty toimenpiteisiin lainan toteuttamiseksi; lainaehtojen muuttamisesta ei senvuoksi enää voinut olla puhetta. Samalla huomautettiin asiamiesten,

¹⁾ Ks. tätä kert. siv. 43. — ²⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 24. 8. 2,331 §. — ³⁾ Ks. tätä kert. siv. 38.

kaupunginvaltuuston valmisteluvaliokunnan käsiteltä kysymystä, asianomaiselta sihteeriltä saaneen kirjallisen ilmoituksen, että valiokunta yksimielisesti oli päättänyt puoltaa puheenalaisen 40,000,000 markan suuruisen lainan ottamista, mistä kirjelmästä ei käynyt ilmi, että rahatoimikamari olisi oikeutettu edelleen neuvottelemaan lainan määrästä. Rahatoimikamarin kokouksessa julkilausuttiin tyytymättömyys sen johdosta, ettei neuvotteluja tämän vuoksi voinut jatkaa sekä ettei kamaria ollut kutsuttu koolle, ennenkuin lainanantajat olivat saaneet lopullisen vastauksen tarjoukseensa, mutta päätti¹⁾ kamari kuitenkin tehdä mainittua 40,000,000 markan määräistä lainaa koskevan sopimuksen. Kamari hyväksyi²⁾ sittemmin lainasopimuksen.

Osakkeitten lunastus. Rahatoimikamari päätti³⁾ oikeuttaa rahatoimikonttorin tilaisuuden sattuessa lunastamaan Raitiotie- ja omnibusosakeyhtiön osakkeita enintään 600 markasta osaketta kohti.

Laina uutta, liikennettä Korkeasaarelle välittävää, lauttaa varten. Sittenkun rahatoimikamari vuonna 1921 oli päättänyt erinäisin ehdoin myöntää herroille A. Österille ja J. G. Bäckströmille 100,000 markan lainan uuden, liikennettä Korkeasaarelle välittävän höyrylautan hankkimiseen, mutta kiinnitystä, kuten oli sovittu, ei ollut voitu saada Alice nimiseen höyrypurteen, koska sen kantavuus oli vain 16 rekisteritonnia ja sitä siis ei voinut saada laivarekisteriin, hyväksyi⁴⁾ rahatoimikamari lainan vakuudeksi kiinnityksen Bäckströmin omistamaan Snappertunan Rosundin kylässä olevaan Storgård n:o 1 nimiseen verotilaan ynnä täytetakuun.

Lahjoitusvaroista annettujen lainain korko. Rahatoimikamari päätti⁵⁾, että kaupungin lahjoitusrahastojen varoista annettujen lainain korko oli korotettava 8:sta 9 %:iin, huhtikuun 1 p:stä lukien, sillä poikkeuksella⁶⁾ kuitenkin, että Asunto-osakeyhtiö Eurekaalle myönnetyn 700,000 markan lainan korko oli edelleen oleva 8 %.

Tuulaaki. Valtiovarainministeriön pyydettyä selvitystä erinäisistä tuulaakia koskevista kysymyksistä, päätti⁷⁾ rahatoimikamari ministeriöön lähettää selvityksen tuulaakikannannan suuruudesta y. m., sekä kaupungin pyytämän korvauksen suuruuteen ja muotoon nähden tuulaakimaksun lakkauttamisen varalta, kaupunginvaltuuston vuonna 1919 asiasta antaman lausunnon⁸⁾ mukaisesti yhtyä pääasiassa Suomen kaupunkiliiton mainittuna vuonna lausumaan mielipiteeseen.

Vesimaksujen alennus. Nyländska skärgårdsaktiebolaget yhtiölle, joka ottaessaan vettä laivoihinsa oli käyttänyt omia letkujaan, myönnettiin⁹⁾ samanlainen vesimaksujen alennus kuin liikennettä Suomenlinnaan välittävälle laivoille eli 12:sta 8 markkaan kuutiometriltä.

Verkkopallokenttien maksut. Rahatoimikamari päätti¹⁰⁾, että Kaisaniemen verkkopallokenttien käytöstä suoritettava maksu oli oleva 6 markkaa tunnilta.

Määrärahan siirtoajan rajoitus. Sittenkun kaupungin teknillisten laitojen hallitus oli ilmoittanut n. 500 m:n pituisen ja 400 mm:n läpimittaisen kaasuputkijohdon laskemisesta Arkadia- ja Museokadun väliseen Runebergkatuun arvioiduin 295,000 markan kustannuksin, mitkä menot suoritettaisiin sen määrärahan jäljellä olevilla varoilla, jonka kaupunginvaltuusto vuonna

¹⁾ Rkmin pöytäk. 1. 6. 1,025 a §. — ²⁾ S:n 10. 7. 1,094 a §. — ³⁾ S:n 23. 3. 373 §. —

⁴⁾ Rkmin jstn pöytäk. 10. 1. 76 § ja rkmin pöytäk. 26. 1. 107 § ja 2. 2. 120 §. — ⁵⁾ Rkmin jstn pöytäk. 7. 3. 660 §. — ⁶⁾ S:n 5. 12. 3,542 §. — ⁷⁾ Rkmin pöytäk. 9. 2. 158 § ja 13. 3. 337 §. — ⁸⁾ Ks. 1919 vuod. kert. siv. 52. — ⁹⁾ Rkmin jstn pöytäk. 19. 12. 3,720 §. —

¹⁰⁾ S:n 9. 5. 1,329 §.

1907 oli osoittanut¹⁾ suunniteltua kehäjohtoa varten, päätti²⁾ rahatoimikamari kaupungin teknillisten laitosten ja yleisten töiden hallitukselta anoa lausuntoa ehdotetusta siirtomäärärahasi merkityn tilierän ilman erikoista lupaa tapahtuvan siirtoajan supistamisesta 3 vuodeksi.

Oikeus menoerien hyvittämiseen. Sairaalaylihallitus anoi, että sairaalat oikeutettaisiin hyvittämään ruokintatiliänsä myytyjen ruuantähteiden, yksityisille henkilöille hankitun ravinnon, myytyjen kääretarpeiden y. m. tuloilla, kuten oli tapahtunut v. 1920 ja 1921. Koska rahatoimikamari kaupungin kassa- ja tililaitoksen johtosäännön 3 §:n säännöksen mukaisesti vuoden tulosääntöön oli merkinnyt erityiset tilit myytyjä ruuantähteitä varten, evättiin³⁾ ylihallituksen esitys.

Poistettuja saatavia. Teknilliset laitokset oikeutettiin⁴⁾ tileistä poistamaan saatavia Venäjällä oleskelevalta henkilöiltä, vesijohtolaitos 316,508: 06 markan määrä, kaasulaitos 11,383: 09 markan ja sähkölaitos 377,237: 52 markan määrä.

Kaluston poisto. Rahatoimikamari oikeutti⁵⁾ keskuskeittolan johtokunnan tileistä poistamaan keittiökäkalustoa 118,029: 06 markan arvosta, joka määrä oli suoritettava keskuskeittolan 1921 vuoden voittovaroista, 193,504: 89 markasta.

Poliisilaitoksesta olevat menot. Kaupunginvaltuuston ilmoitettua⁶⁾ kaupungin suostuvan $\frac{2}{7}$ -lla ottamaan osaa poliisilaitokselle tarpeelliseen 265,280 markan lisämäärärahaan, ilmoitti maistraatti sisäasiainministeriön kesäkuun 28 p:nä puheenalaisiin tarkoituksiin myöntäneen vain 100,000 markkaa, ja päätti⁷⁾ rahatoimikamari määrätä maksettavaksi kaupungin osuuden edellämainitusta määrästä.

Hätäapukomitean tilit. Hätäapukomitean 1921 vuoden tileistä poistettua⁸⁾ 1,431,852: 06 markan määrän, päätti⁹⁾ rahatoimikamari olla hyväksymättä tätä toimenpidettä, koska köyhäinhoidon kassavirastolta saatujen raporttien mukaan komitean käytettävissä olevien määrärahojen ja hätäaputoistoihin olleiden tulojen yhteenlaskettu määrä vuoden vaihteessa 198,776: 38 markalla ylitti menot, minkä vuoksi ei ollut mitään syytä n. s. poistoihin.

Naisten työtupien johtokunta ilmoitti laadituttaneensa tilinpäätöksen per heinäkuun 1 p., jolloin hätäapukomitea lopetti toimintansa, ja oli tällöin voitu todeta, etteivät komitean tulot olleet vastanneet edes maksettuja työpalkkoja; johtokunnan oli kuitenkin täytynyt ottaa haltuunsa tappiota tuottavia hankintasopimuksia, joiden voimassaoloaika kesti marraskuun 1 p:nä. Rahatoimikamari oikeutti¹⁰⁾ tämän johdosta johtokunnan 180,000 markalla ylittämään määrärahan.

Oikeus kannettujen varojen käyttämiseen. Kaupungin kassa- ja tililaitoksen johtosäännön 20 §:n 4 kohdan säännöksen nojalla oikeutti¹¹⁾ rahatoimikamari naisten työtupain johtokunnan käyttämään kannettuja varoja menojaan suorittamiseen.

Valtioapuja. Rahatoimikamarin anottua¹²⁾ kouluhallitukselta, että kaupungin kansakoulujen ja kasvatuslaitosten 1921 vuoden valtioapuja korotettaisiin siten, että ne laskettaisiin kaupungin todellisten mainittuna vuonna olleiden menojen pohjalla, oli kouluhallitus kirjelmässä elokuun 3 p:ltä ilmoittanut¹³⁾, että valtioapu oli tammikuun 1 p:stä 1921 oleva 2,512,400 markkaa

1) Ks. 1907 vuod. kert. siv. 65 j. s. — 2) Rkmrin pöytäk. 1. 6. 965 §. — 3) S:n 23. 2. 254 §. — 4) S:n 9. 2. 154 §. — 5) S:n 26. 1. 116 §. — 6) Ks. tätä kert. siv. 82. — 7) Rkmrin jstn pöytäk. 3. 8. 2,198 §. — 8) Ks. 1921 vuod. kert. siv. 69*. — 9) Rkmrin jstn pöytäk. 7. 3. 659 §. — 10) Rkmrin pöytäk. 24. 8. 1,148 §. — 11) Rkmrin jstn pöytäk. 7. 11. 3,093 §. — 12) Rkmrin pöytäk. 9. 3. 312 §. — 13) Rkmrin jstn pöytäk. 31. 8. 2,363 § ja 25. 9. 2,571 §.

suomenkielisiä kansakouluja, 933,250 markkaa ruotsinkielisiä kansakouluja ja 354,550 markkaa kasvatustalaitoksia varten, mitkä määrät olivat 25 % niistä todellisista menoista, joita varten kaupunki oli oikeutettu saamaan avustusta.

Sittenkun tilastokonttori oli lähettänyt tiedot kansakoulujen ja kaupungin muiden opetuslaitosten vuosikertomusten painatuskustannuksista, jotta ne mahdollisesti voitaisiin ottaa huomioon valtioapua anottaessa mainituille laitoksille, ilmoittivat suomen ja ruotsinkielisten kansakoulujen johtokunnat, ettei kaupunki kansakoululaitoksen kustannuksia koskevan lain 17 §:n mukaan ollut oikeutettu saamaan valtioapua puheenalaisia menoja varten. Asia ei aiheuttanut ¹⁾ toimenpidettä rahatoimikamarin puolelta.

Kouluhallitus myönsi ²⁾ marraskuun 2 p:nä kaupungille valtioapua 97,800 markkaa varattomain kansakoululasten kesävirkestystä varten.

Niinikään myönsi ³⁾ kouluhallitus marraskuun 29 p:nä 19,800 markan suuruisen valtioavun alaikäisten lainrikkojain hoidattamiseen kouluhallituksen hyväksymäin sääntöjen mukaan.

Kouluhallitus ilmoitti että Helsingin kaupungille, sittenkun valtion 1921 vuoden lisäbudjettiin oli merkitty 700,000 markan määräraha kansanlastentarhain avustamiseen, oli lopullisesti myönnetty ⁴⁾ kaikkiaan 880,000 markan suuruinen valtioapu kaupungilla kansanlastentarhoista mainittuna vuonna olleiden kustannusten suorittamiseen.

Kansanlastentarhain johtokunta lähetti selvityksen kansanlastentarhain 1922 vuoden valtioavusta, sekä huomautti, että kouluhallituksen ilmoituksen mukaan valtioapua anottaessa vain varsinaiset lastentarhat voivat tulla kysymykseen. Johtokunta oli kuitenkin, vastoin kouluhallitusta, sitä mieltä, että niitäkin osastoja, jotka olivat avoinna ennen klo 10 a. p. ja jälkeen klo 2 i. p. sekä kesäaikaan, oli pidettävä varsinaisina lastentarhoina. Rahatoimikamari päätti ⁵⁾ anoa kouluhallitukselta asetuksenmukaista valtioapua vuodelta 1922, jonka kamari oli laskenut 1,155,459: 85 markaksi, mikä määrä oli $\frac{1}{3}$ kaikkien lastentarhain kustannuksista. Kouluhallitus ilmoitti ⁶⁾ sittemmin voineensa syyskuun 19 p:nä myöntää kaupungille valtioapua vain 100,000 markan määrän; enemmän valtioapua voitaisiin myöntää vasta vuoden vaihteessa, siinä tapauksessa että määräraha tähän tarkoitukseen merkittäisiin valtion lisäbudjettiin, ja tällöin kaupungin todellisten menojen pohjalla.

Kouluhallitus oli ⁷⁾ tammikuun 4 p:nä myöntänyt kaupungille valtioapua työväenopiston voimassapitoon vuonna 1921 49,000 markan määrän kevätlukukaudeksi sekä, varain puutteessa, 31,000 markkaa syyslukukaudeksi. Kun kaupunki kuitenkin oli oikeutettu saamaan valtioapua puolet opiston menoista, jotka vuonna 1921 olivat 266,144: 04 markkaa, päätti ⁸⁾ rahatoimikamari kouluhallitukselta anoa lisäavustusta mainitulta vuodelta 53,072: 02 markkaa.

Kouluhallitus lähetti ⁹⁾ työväenopistoja koskevan kiertokirjeen, missä ilmoitettiin, ettei saamatta olevia 1921 vuoden valtioapuja voitu antaa varain puutteessa, sekä että kunkin vuoden valtioapu laskettaisiin edellisen vuoden menojen pohjalla. Helsingin kaupunki oli oikeutettu saamaan valtioapua 133,000 markkaa vuodelta 1922, mistä määrästä edelliseltä vuosipuoliskolta 66,500 markkaa. Viimeainitusta erästä voitiin kuitenkin varain puutteessa maksaa vain 50,000 markkaa.

¹⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 24. 10. 2,999 §. — ²⁾ S:n 28. 11. 3,401 §. — ³⁾ S:n 12. 12. 3,558 §; kert. tätä kert. sivv. 148—149. — ⁴⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 14. 2. 480 §; ks. 1921 vuod. kert. siv. 277. — ⁵⁾ Rkmrin pöytäk. 13. 2. 174 §. — ⁶⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 25. 9. 2,570 §. — ⁷⁾ S:n 24. 1. 237 §. — ⁸⁾ Rkmrin pöytäk. 9. 3. 313 §. — ⁹⁾ S:n 20. 4. 610 §.

Kirjelmässä helmikuun 18 p:ltä ilmoitti¹⁾ maistraatti maaherran helmikuun 15 p:nä määränneen kaupungille maksettavaksi 3,829 markkaa korvauksena kaupungille sotaväen majoituksesta 1921 vuoden alkupuoliskolla olleista menoista.

Sittenkun eduskunta oli kehoittanut hallitusta selvittämään kunnille majoitusrasituksesta maailmansodan aikana koituneitten kustannusten suuruuden sekä esittämään eduskunnalle ehdotuksen mainittujen menojen oikeudenmukaiseksi jakamiseksi, oli maaherra vaatinut tietoja kaupungin kustannuksista mainittuun tarkoitukseen.

Vaaditussa lausunnossa ilmoitti rahatoimikonttori mainittujen kustannusten ja valtiolta kannetun korvauksen nousseen alempana mainittuihin määriin:

	Kustannukset, Smk.	Kannettu korvaus, Smk.
1914 $\frac{1}{8}$ — $\frac{31}{12}$	353,624: 43	205,154: 37
1915	429,975: 60	131,197: 54
1916	1,113,357: 39	174,656: 37
1917	1,519,267: 19	144,232: 97
Yhteensä	3,416,224: 61	655,241: 25

Kaupungin kustannukset olivat siis 2,760,983: 36 markkaa, mistä rahatoimikamari päätti²⁾ ilmoittaa maaherralle.

Koska kaupungin 1920 ja 1921 vuoden budjettiin valtioapu henkikirjoittajalle luovutettua huoneistoa varten oli merkitty 3,000 markaksi vuodessa, mutta maaherran ilmoituksen mukaan samojen vuosien valtionbudjetteihin samaan tarkoitukseen oli merkitty vain 1,500 markkaa, päätti³⁾ rahatoimikamari, että eron, eli kummaltakin vuodelta yhteensä 3,000 markkaa, sai poistaa tileistä.

Sosiaalihallitus oli myöntänyt⁴⁾ korvausta kaupungille työnvälityksestä muihin kuntiin vuonna 1921 8,585 markkaa, lukien 5 markkaa henkeä kohti 1,717 hengeltä. Tämän johdosta ilmoitti työnvälitystoimiston johtokunta toimiston tosin välittäneen työtä 1,875 hengelle muihin kuntiin, mutta että sosiaalihallituksen ilmoituksen mukaan korvausta ei myönnetty työnvälityksistä kaupungin omiin töihin, kuten halkokonttorin metsänhakkuutöihin ja kaupungin asukasten kesäasuntorakennuksille.

Ammattikurssit työttömille naisille. Kaupunginvaltuuston päätettyä⁵⁾ vuonna 1921 anoa sosiaalihallitukselta 55,800 markan suuruista avustusta 12 ammattikurssin järjestämiseen työttömille naisille, oli⁶⁾ sosiaalihallituksen naistöiden keskuustoimisto toukokuun 23 p:nä 1921 päättänyt myöntää kaupungille tuollaista avustusta 46,800 markan määrän, johtuen vähennys siitä, että kaupunki menojen joukkoon oli merkinnyt kolmen opettajattaren palkkauksen kutakin kurssia kohti, jota vastoin sosiaalihallitus oli luvannut avustusta vain yhdelle opettajattarelle. 3 kurssia varten oli toimisto määrännyt hätäapukomitealle maksettavaksi 10,547: 15 markkaa. Kun valtion 1921 vuoden budjetissa tätä tarkoitusta varten olevaa määrärahaa ei ollut merkitty siirtomäärärahaksi, ei kaupungille luvattua korvausta jäljellä olevain kurssien voimassapidosta voitu määrätä maksettavaksi mainitusta määrärahasta vaan

¹⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 27. 2. 592 §. — ²⁾ Rkmrin pöytäk. 1. 4. 425 §. — ³⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 2. 5. 1,272 §. — ⁴⁾ S:n 11. 4. 922 ja 1,029 §§. — ⁵⁾ Ks. 1921 vuod. kert. siv. 111. — ⁶⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 31. 1. 275 §.

oli uusi anomus tehtävä. Hätäapukomitean lähetettyä järjestettyjä kursseja koskevan lopputilin, päätti ¹⁾ rahatoimikamari sosialihallitukselta anoa maksettavaksi 39,064: 62 markkaa, ja myönsi ²⁾ sosialihallitus kaupungille 38,815: 12 markan avustuksen, mikä määrä oli pantava kirjoin tulona Sekalaiset menot nimisessä pääluokassa olevan Hätäaputyöt nimisen määrärahaerän kohdalle.

Naistöiden keskustoimisto ilmoitti, että valtioneuvoston myöntämä 150,000 markan määräraha erinäisin ehdoin ³⁾ oli kaupungin käytettävänä ammattikurssien toimeenpanemiseen työttömille naisille, mistä määrästä 75,000 markkaa maksettaisiin heti kurssien alettua ja loput sittenkun niiden kustannuksia koskeva lopputili oli saapunut. Rahatoimikamari päätti ⁴⁾ hyväksyä puheenalaiset ehdot sekä lähettää hätäapukomitealle ilmoituksen asiasta tarpeellisia toimenpiteitä varten. Kaupunginvaltuustolle oli tehtävä esitys ⁵⁾ 50,000 markan määrärahan myöntämisestä, mikä määrä oli kaupungin osuus puheenalaisten kurssien kustannuksista.

Naisten työtupain johtokunta lähetti oman lausuntonsa ohella naisten töiden keskustoimiston kiertokirjeen. Viimemainittu toimisto ilmoitti, että vuoden valtionbudjetissa oli käytettävänä 84,000 markkaa määrärahasta ammattikurssien toimeenpanemiseen työttömille naisille ja anoi toimisto ilmoitusta aikoiko Helsingin kaupunki anoa valtioapua yllä mainituista varoista. Avustuksia maksettiin puolet opettajiston palkoista; puolet työntekijättärien päivärahasta, niinkään enintään 8 markkaa työntekijättärelle ilman elatusvelvollisuutta ja kultakin elätetyltä — ei kuitenkaan neljää useammalta — lapselta lisäksi 1 markka, huomioonottaen ettei avustus keskimäärin saanut ylittää 10 markkaa päivässä; sekä enintään 50 markkaa mallisarjan tarpeista työntekijättäriille naistöiden keskustoimiston harkinnan mukaan, riippuen opetuksesta ja kurssin ajasta. Avustukset maksettiin sillä ehdolla, että kunta suoritti yhtä suuren osan kustannuksista sekä kaikki huoneistosta, valaistuksesta, lämmöstä ja opetusvälineistä olevat menot; että kurssien opetusohjelma alistettiin naistöiden keskustoimiston vahvistettavaksi; että keskustoimisto niinkään hyväksyi opettajiston vaalin, sekä että kunta sitoutui noudattamaan niitä määräyksiä, joita keskustoimisto tässä suhteessa ehkä antaisi. Kurssien pituus sai vaihdella 1:stä 3 kuukauteen, työpäivän tuli olla 8 tuntia ja työviikon 45 tuntia. Kurssin oppilasluvun tuli olla vähintään 10 ja enintään 15 ja tuli oppilaiden etusijassa olla ammattityöntekijättäriä, jotka saavuttaakseen taitavuutta ammatissaan tarvitsivat tietopuolista koulutusta.

Yllä selostellun kiertokirjeen johdosta huomautti naisten työtupain johtokunta valtionvaroista saaduilla avustuksilla toimeenpantujen ammattikurssien olleen huonosti järjestettyjä ja senvuoksi tuottaneen vähän hyötyä. Työttömyys kohtasi etusijassa ammattitaidottomia henkilöjä, joille naisten työtupain johtokunta oli pitänyt velvollisuutenaan hankkia ammattiopetusta. Yksinomaan kunnan varoilla oli työtupien yhteydessä toimeenpantu ammattikursseja, joilla työntekijättäriille tuntipalkkaa vastaan oli annettu opetusta työtuissa esiintyvien töiden suorittamisessa.

Johtokunta oli kuitenkin asiassa neuvotellut sosialihallituksen kanssa käytännöllisemmästä ammattikurssien järjestelystä ja oli hallitus alustavasti ilmoittanut valtioapua voitavan myöntää siinäkin tapauksessa, että näitä

¹⁾ Rkmrin jstu pöytäk. 19. 5. 1,388 §. — ²⁾ S:n 20. 7. 2,104 §. — ³⁾ Ks. tätä kert. siv. 224. — ⁴⁾ Rkmrin pöytäk. 9. 3. 311 § ja rkmrin jstu pöytäk. 21. 3. 804 §. — ⁵⁾ Ks. tätä kert. siv. 88.

kurssoja järjestettiin työtupien toiminnan yhteyteen ja tietopuolisten opetusaineiden luku supistettiin mahdollisimman pieneksi. Edelleen salli sosialihallitus, että oppilaita sai ottaa siten, että työtupiin ilmoittautuneita työhalullisia, mutta ammattitaidottomia, naisia siirrettiin kurseille, jotka vastaisivat kaupungin aikaisemmin toimeenpanemia kurssoja. Johtokunta tahtoi yllä mainituin ehdoin toimeenpanna kaksi 1 kuukauden kurssia liinavaateompelijattaria varten ja yhden 2 kuukauden kurssin räätäilityöntekijättäriä varten, joiden kaupungin osalle tulevat kustannukset nousisivat yhteensä 20,000 markkaan, ja anoi, että mainittu määrä merkittäisiin 1923 vuoden menosääntöön naisten työtupia varten. Edelleen anoi johtokunta että se valtuutettaisiin anomaan sosialihallitukselta avustusta kurssoja varten saman verran sekä panettamaan kurssit käyntiin niin pian kuin määrärahakysymys oli ratkaistu ja vallitseva työttömyys vaati tuonsuuntaisia toimenpiteitä. Rahatoimikamari myöntyi ¹⁾ esitykseen.

Yleishyödyllinen rakennustoiminta. Sosialihallitus myönsi ²⁾ joulukuun 29 p:nä 1921 Asunto-osuuskunta Kävyllä r. l. enintään 291,600 markan, Vallilan asunto-osuuskunnalle r. l. 390,000 markan ja Asunto-osuuskunta Haavalle r. l. 129,600 markan suuruisen avustuslainan valtioneuvoston huhtikuun 28 p:nä 1921 tekemän päätöksen mukaisin ehdoin.

Niinikään myönsi ³⁾ sosialihallitus Osakeyhtiö Virkamiesasuntoja—Tjänstemannabostäder aktiebolag'ille 475,000 markan avustus- ja 316,800 markan kuoletuslainan.

Socialihallitus myönsi ⁴⁾ myöskin toukokuun 18 p:nä Asunto-osuuskunta Poistolle r. l. enintään 217,000 markan suuruisen avustus- ja enintään 145,200 markan suuruisen kuoletuslainan valtioneuvoston helmikuun 3 p:nä 1922 tekemän päätöksen mukaisin ehdoin.

Niinikään myönsi ⁵⁾ sosialihallitus samoin ehdoin Helsingin vuokralaisyhdistyksen asunto-osuuskunta Vallilalle 990,000 markan avustus- ja 660,000 markan kuoletuslainan.

Edelleen myönsi ⁶⁾ sosialihallitus toukokuun 10 p:nä Asunto-osakeyhtiö Eurekalle 550,000 markan kuoletuslainan samoin ehdoin, minkä ohessa sosialihallitus ilmoitti, ettei yhtiön sääntöjä tarvinnut muuttaa.

Socialihallitus myönsi ⁷⁾ samoin ehdoin kesäkuun 20 p:nä Helsingin vuokralaisyhdistyksen asunto-osuuskunta Käpylälle r. l. 324,000 markan avustus- ja 216,000 markan kuoletuslainan.

Niinikään myönsi ⁸⁾ sosialihallitus kesäkuun 30 p:nä samoin ehdoin Asunto-osuuskunta Kävyllä r. l. 388,800 markan avustus- ja 259,200 markan kuoletuslainan sekä Osakeyhtiö Helsingin kansanasunnoille 172,800 markan avustus- ja 115,200 markan kuoletuslainan.

Rahatoimikamari päätti ⁹⁾ sosialihallitukselta anoa, että seuraavat rakennuslainat alustavasti myönnettäisiin: Asunto-osuuskunta Haavalle r. l. 97,000 markan kuoletuslaina, Oma koti osakeyhtiölle 540,000 markan avustus- ja 360,000 markan kuoletuslaina, Osakeyhtiö Helsingin kansanasunnoille 1,080,000

¹⁾ Rkmrin pöytäk. 2. 10. 1,299 §. — ²⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 10. 1. 38 §; ks. 1921 vuod. kert. siv. 124. — ³⁾ Rkmrin pöytäk. 1. 4. 461 § ja rkmrin jstn pöytäk. 2. 5. 1,227 §; ks. tätä kert. siv. 100. — ⁴⁾ Rkmrin pöytäk. 10. 4. 564 § ja rkmrin jstn pöytäk. 30. 5. 1,525 §; ks. tätä kert. siv. 100. — ⁵⁾ Rkmrin pöytäk. 10. 4. 565 § ja 4. 5. 798 § sekä rkmrin jstn pöytäk. 15. 6. 1,744 §; ks. tätä kert. siv. 100. — ⁶⁾ Rkmrin pöytäk. 10. 4. 563 § sekä rkmrin jstn pöytäk. 19. 5. 1,387 § ja 23. 5. 1,447 §; ks. tätä kert. siv. 100. — ⁷⁾ Rkmrin pöytäk. 11. 5. 876 § ja rkmrin jstn pöytäk. 29. 6. 1,939 §; ks. tätä kert. siv. 100. — ⁸⁾ Rkmrin pöytäk. 18. 5. 931 § ja rkmrin jstn pöytäk. 13. 6. 2,039 §; ks. tätä kert. siv. 101. — ⁹⁾ Rkmrin pöytäk. 25. 9. 1,262 § ja 28. 9. 1,286 §.

avustus- ja 720,000 markan kuoletuslaina, Asuntopula osakeyhtiölle 790,800 avustus- ja 527,200 markan kuoletuslaina, Helsingin vuokralaisyhdistyksen asunto-osuuskunta Vallilalle 1,108,800 markan avustus- ja 739,200 markan kuoletuslaina sekä Kallion talot osakeyhtiölle 990,000 markan avustus- ja 660,000 markan kuoletuslaina. Sosialihallitus myönsi ¹⁾ marraskuun 2 p:nä lopullisesti Asunto-osuuskunta Haavalle r. l. 63,600 markan kuoletuslainan sekä alustavasti ja periaatteessa Asuntopula osakeyhtiölle 192,000 markan avustus- ja 128,000 markan kuoletuslainan sillä ehdolla, että sosialihallitus oikeutettiin tarpeen vaatiessa antamaan tarkempia määräyksiä yhtiön suunnitteleman uutisrakennuksen lattianpohjain ja kivijalan laatuun y. m. nähden, edelleen Osakeyhtiö Helsingin kansanasunnoille 1,080,000 markan avustus- ja 360,000 markan kuoletuslainan sekä Helsingin vuokralaisyhdistyksen asunto-osuuskunta Vallilalle r. l. enintään 1,108,800 markan avustus- ja 739,200 markan kuoletuslainan; sitävastoin epäsi sosialihallitus rahatoimikamarin Oma-koti osakeyhtiötä ja Kallion talot osakeyhtiötä koskevan esityksen. Sittenkin myönsi ²⁾ sosialihallitus joulukuun 8 p:nä lopullisesti Helsingin vuokralaisyhdistyksen asunto-osuuskunta Vallilalle r. l. alustavasti myönnettyt yllämainitut lainat.

Rahatoimikamari epäsi Paras apu osakeyhtiön anomuksen valtionlainan hankkimisesta yhtiön rakennusyritystä ³⁾ varten, edelleen Suomen vankeusyhdistyksen samanlaisen anomuksen, koska yhdistyksen säännöt eivät olleet laaditut valtioneuvoston helmikuun 3 p:nä 1922 tekemän päätöksen määräysten mukaisesti eikä sen tonttia n:o 5 Vaasankadun varrella, jolle yhdistyksen suunniteltu rakennus aiottiin teettää, ollut saatu maksutta ⁴⁾, samoin kuin herrojen H. V. Lahtisen ja I. Räsäsen yhteisen samanlaisen anomuksen, koska esitetty selvitys oli puutteellinen ⁵⁾.

Työväenasuntojen rakennuttamista varten Vallilaa anoi ⁶⁾ kaupunginvaltuusto, että sosialihallitus myöntäisi 390,000 markan, 777,600 markan ja 518,400 markan avustuslainan sekä 260,000 markan, 518,400 markan ja 259,200 markan kuoletuslainan. Kahta ensinmainittua avustus- ja kuoletuslainaa koskevat anomukset käsiteltiin vuoden varrella, ja päätti ⁷⁾ sosialihallitus myöntää kaupungille 388,000 markan ja 777,600 markan avustuslainan valtioneuvoston vahvistamin ehdoin, jotavastoin kuoletuslainan anomus evättiin.

Sittenkun sosialihallitus rahatoimikamarin esityksestä ⁸⁾ periaatteessa oli myöntynyt ⁹⁾ erinäisiin anomuksiin kuoletuslainain myöntämisestä hakijain Käpylään ja Toukolaan suunnitteleminen rakennusyritysten avustamiseksi, päätti ¹⁰⁾ kamari tehdä kaupunginvaltuustolle esityksen lopullisten lainain hankkimisesta puheenalaiseen tarkoitukseen.

Kirvesmies V. Niinimaan ja yövahti J. Sinervän anomuksen samanlaisen avustuksen myöntämisestä sosialihallitus epäsi ⁹⁾, koska hakijat aikoivat teettää 4 huoneistoa käsittävän asuinrakennuksen ja avustuslainoja valtioneuvoston päätöksen mukaan voitiin myöntää yksityisille henkilöille vain milloin he rakensivat itselleen oman kodin.

¹⁾ Rkmrin pöytäk. 28. 9. 1,285 § ja 16. 11. 2,001 ja 2,004 §§; rkmrin jstn pöytäk. 14. 11. 3,171 ja 3,172 §§ sekä 21. 11. 3,218 §; ks. tätä kert. siv. 101. — ²⁾ Rkmrin pöytäk. 16. 11. 2,004 § ja rkmrin jstn pöytäk. 19. 12. 3,614 §; ks. tätä kert. siv. 100. — ³⁾ Rkmrin pöytäk. 1. 4. 455 §. — ⁴⁾ S:n 17. 8. 1,128 §. — ⁵⁾ S:n 31. 8. 1,169 §. — ⁶⁾ Ks. tätä kert. sivv. 20 ja 21. — ⁷⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 21. 11. 3,219 §. — ⁸⁾ Rkmrin pöytäk. 25. 9. 1,262 §. — ⁹⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 14. 11. 3,172 §. — ¹⁰⁾ Rkmrin pöytäk. 7. 12. 2,230 §. ks. tätä kert. siv. 101.

Vuokraaja A. Piispanen anoi sosiaalihuollitukselta anottavaksi kuoletuslainaa asuinrakennusta varten, jonka hän aikoi teettää Reimarsin tilan maalle, mutta päätti¹⁾ rahatoimikamari, ettei anomus aiheuttanut toimenpiteitä, koska rakennuspaikka oli Huopalahden kunnan alueella.

Lainan etukäteismaksu. Osakeyhtiö Helsingin kansanasunnoille, joka oli anonut etuantia sille myönnetystä rakennuslainasta, päätti²⁾ rahatoimikamari myöntää tilapäislainan kaupunginkassasta 9 %:n koroin.

Oikeus sisustaa myymälöitä y. m. Osakeyhtiö Virkamiesasuntoja—Tjänstemannabostäder aktiebolag oikeutettiin³⁾ sisustamaan ja antamaan vuokralle yhtiön Sampsantien tonteilla n:oilla 46—48 sijaitsevan uutisrakennuksen kellarikerroksessa olevan myymälähuoneiston sillä ehdolla että yhtiö omilla varoillaan kustansi mainitun sisustuksen.

Niinikään oikeutettiin⁴⁾ Helsingin vuokralaisyhdistyksen asunto-osuuskunta Käpylä r. l. sisustamaan korttelissa n:o 813 sijaitsevan Arabiankadun varrella tekeillä olevan rakennuksensa kellarikerroksessa olevan pesutuvan myymäläksi maidon ja muiden ruokatavarain kauppaa varten, koska osuuskunnan aikaisemmin teettämässä rakennuksessa oli riittävä määrä pesutupia, joita uutisrakennuksen osakkaat saattoivat käyttää.

Vahvistettuja vuokria. Rahatoimikamari vahvisti⁵⁾ Vallilan asunto-osuuskunnan r. l. Vanajantien tonteilla n:oilla 9—15 ja 4—14 olevain rakennusten asuinhuoneistojen, Asunto-osuuskunta Kävyyn r. l. Käpylän kortteleissa n:oissa 806 ja 807 olevain rakennusten, Osakeyhtiö Helsingin kansanasuntojen vuoden varrella valmiiksi teettämän rakennusryhmän sekä Aktiebolaget Åshaka yhtiön Inarintien tontille n:o 33 teettämän rakennuksen asuinhuoneistojen vuokrat.

Oikeus pitää vuokralaisia. Vallilan asunto-osuuskunta r. l. sai oikeuden⁶⁾ sallia kunkin osuuskunnan jäsenen pitää yhden vuokralaisen huoneistoa kohti.

Palovakuutuksia. Rahatoimikamari päätti⁷⁾ kehoittaa rahatoimikonttoria uudistamaan kaupungin syyskuun 14 p:nä erääntyvät palovakuutukset entisiin määrin, kuitenkin siten, että palovakuutusmäärää voitiin lähitulevaisuudessa korottaa; kamarin kansliaa kehoitettiin selvittämään, oliko vakuutusmäärää korotettava.

Rahatoimikonttoria kehoitettiin⁸⁾ maaliskuun 1 p:nä 1923 vakuuttamaan kaupungin kirjaston Rikhardinkadun varrella olevassa rakennuksessa säilyttämät kirjat 600,000 markasta ja kalusto 400,000 markasta, vakuutuksista rakennusaikana voimassa olevin ehdoin.

Rahatoimikamarin vuonna 1921 kehoitettua⁹⁾ kasvatuslautakuntaa palovakuuttamaan lautakunnan alaisten laitosten hoidossa olevat kaupungin omistamat rakennukset täydestä arvosta, oli Toivoniemen rakennusten palovakuutus korotettu 30,000:sta 282,000 markkaan ja Bengtsårin rakennusten vakuutus 185,000:sta 625,000 markkaan. Sitäpaitsi oli Ryttylän rakennusten palovakuutus korotettu¹⁰⁾ 118,000:sta 600,000 markkaan sekä Toivolan lastenkodin rakennukset vakuutettu 500,000 markasta vuodeksi, jolloin kuitenkin oli sovittu, että, jos rakennuskonttori pani rakennuksille pienemmän arvon, saisi vakuutusmäärää muuttaa, jota vastoin se määrä, jolla suoritettut maksut ylittivät alemmasta arvosta vahvistetut maksut, saataisiin lukea kaupungin

¹⁾ Rkmrin pöytäk. 11. 5. 877 §. — ²⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 12. 12. 3,622 §. — ³⁾ S:n 24. 8. 2,348 §. — ⁴⁾ S:n 24. 10. 2,911 §. — ⁵⁾ S:n 21. 2. 550 §, 27. 2. 600 ja 601 §§ sekä 9. 5. 1,321 §. — ⁶⁾ S:n 27. 12. 3,758 §. — ⁷⁾ Rkmrin pöytäk. 7. 9. 1,175 §. — ⁸⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 2. 10. 2,675 § ja 27. 12. 3,755 §. — ⁹⁾ Ks. 1921 vuod. kert. siv. 46. — ¹⁰⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 22. 6. 1,902 § ja 31. 8. 2,392 §.

hyväksi seuraavan vuoden vakuutusmaksuja suoritettaessa. Rahatoimikamari kehoitti¹⁾ rakennuskonttoria katsastuttamaan ja arvioituttamaan puheenalaiset rakennukset ja ilmoittamaan, mistä määrästä ne olisi palovakuutettava; lastensuojelulautakuntaa kehoitettiin lähettämään vakuutuskirjat rahatoimikonttoriin, jonka tuli huolehtia kaupungin vakuutuksista.

Rakennuskonttoria kehoitettiin²⁾ palovakuuttamaan Suvilahden kasarmi 2,000,000 markasta.

Rahatoimikamarin vuonna 1921 päätettyä palovakuuttaa kaupungin metsät 4,500,000 markasta, päätti³⁾ kamari mainitun määrän jaettavaksi seuraavasti eri metsiä kohti:

Ensimmäinen vartiopiiri, joka käsitti kaupunkiin rajoittuvat Helsingin—Oulunkylän välisen emäradan länsipuolella olevat alueet, 500,000 markkaa;

Toinen vartiopiiri, joka käsitti puheenalaisen rataosan itäpuolella olevat alueet, 500,000 markkaa;

Kolmas vartiopiiri, johon luettiin seuraavat tilat ja niistä erotetut palstat: Tuomarinkylä, Oulunkylä, Hertonäs, Kärböle, Vik, Ströms, Brusas, Boxbacka ja Pakinkylä, 1,390,000 markkaa;

Eknäsin tila Porvoon pitäjässä 860,000 markkaa;

Nikkilän sairaala-alue Sipoon pitäjässä 50,000 markkaa;

Toivoniemen, Outamon ja Varolan tilat Lohjan pitäjässä 500,000 markkaa;

Norrgård ja Södergård nimiset tilat (Bengtsår) Bromarvin pitäjässä 500,000 markkaa;

Ryttylän tila Hausjärven pitäjässä 150,000 markkaa sekä Mankalan kosken tilat Iitin pitäjässä 50,000 markkaa. Suomen metsänomistajain keskinäisen palovakuutusyhdistyksen ilmoituksen mukaan oli vuosimaksu 4,455 markkaa ynnä leimavero 44: 55 markkaa ja jäsenmaksu kertakaikkiaan 2,250 markkaa, mitkä määrät rahatoimikamari osoitti käyttövaroistaan.

Halkokonttorin omaisuuden rahaksimuutto. Halkotoimikunnan esityksestä päätti⁴⁾ rahatoimikamari, että Kuhmoisten pitäjässä oleva Korppilan saha ynnä erinäiset esityksessä erityisesti luetellut laivat ja proomut oli myytävä 645,000 markan hinnasta.

Keskuskeittolan pata. Keskuskeittolan johtokunta anoi, että keskuskeittola saisi takaisin höyrypadan ja perunankeittimen, jotka vuonna 1920 siirrettiin ent. Seurahuoneelta Nikkilän mielisairaalaan ja jotka lienevät kuuluneet kansanravintohallitukselle. Rahatoimikamari epäsi⁵⁾ anomuksen, mutta päätti 1923 vuoden budjettiin merkitä 30,000 markan määrärahan uuden padan ostamista varten keskuskeittolan tarpeisiin.

Hinaajalaivan osto. Täyttään kaupunginvaltuuston vuonna 1921 antaman tehtävän⁶⁾ päätti⁷⁾ rahatoimikamari 1,560,000 markan hinnasta ostaa jäänmurtaja-hinaajalaivan B 14. Sittenkun kauppahinta neuvottelujen jälkeen oli huojistettu 1,480,000 markaksi, allekirjoitettiin⁸⁾ kauppakirja loka-kuun 13 p:nä.

Rahatoimikamarin laskut. Rahatoimikamari päätti⁹⁾, että kamariin lähetetyt laskut, sittenkun notaari on tarkastanut ne, tulee kanslianjohtajan hyväksyä ja varustaa tilimerkinnällä; asiamiesosastolle tulleet laskut oli kuitenkin asiamiehen tarkastettava ja hyväksyttävä.

¹⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 22. 6. 1,902 § ja 31. 8. 2,392 §. — ²⁾ S:n 4. 8. 2,309 §. — ³⁾ S:n 4. 4. 969 §. — ⁴⁾ Rkmrin pöytäk. 26. 10. 1,525 §. — ⁵⁾ S:n 16. 11. 1,989 §.

⁶⁾ Ks. 1921 vuod. kert. siv. 75. — ⁷⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 9. 10. 1,727 § ja rkmrin pöytäk. 9. 10. 1,336 §. — ⁸⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 16. 10. 2,779 §; ks. myös tätä kert. siv. 46. —

⁹⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 17. 2. 537 §.

Ulkomaisen valuutan osto. Revisionikonttorin ilmoitettua, että kaupunginkassan kassantarkastuksessa oli tavattu 130,000 Saksan markan shekki, joka odotettaessa tilatun autoruiskun saapumista oli ostettu 73,450 markalla, mutta jonka arvo sittemmin, Saksan valuutan laskettua, oli vain 41,600 markkaa, kehoitti ¹⁾ rahatoimikamari tilivirastoja yleensä maksuja varten olemaan etukäteen ostamatta ulkomaista valuuttaa kamarin luvatta; tehtäessä sopimuksia, jotka edellyttivät suoritusta ulkomaisella valuutalla, joka ylitti 25,000 markkaa, oli siitä heti ilmoitettava rahatoimikamariin.

Anomuksia verojen vähentämisestä. Rahatoimikamariin yksityisiltä henkilöiltä saapuneitten, maksettaviksi pantujen kunnallisverojen lyhennystä tai vähennystä koskevain anomusten käsittelyyn nähden päätti ²⁾ kamari, että 1921 vuoden verotuksesta alkaen oli tämänlaatuisiin anomuksiin myönnyttävä vain, jos oli tapahtunut ilmeinen erehdys verotuksessa, esimerkiksi milloin samaa henkilöä oli verotettu kahdesti samoista tuloista, milloin oli tapahtunut verovelvollisten henkilöjen nimien sekaannus tai milloin oli verotettu henkilöä, joka nauttii vakinaista avustusta köyhäinhoidolta; muissa tapauksissa oli asianomaisia kehoitettava valittamaan laissa mainituille viranomaisille.

Veroäyrin suuruus. Tutkijalautakunnan vahvistettua veroäyrien luvun 12,645,837:ksi päätti ³⁾ rahatoimikamari panna maksettavaksi 10: 10 markkaa veroäyriä kohti, mistä määrästä ensimmäisessä kannannassa oli kannettava 2: 60 markkaa ja kolmessa seuraavassa 2: 50 markkaa kussakin.

Rahatoimikamarin asiamiesosastolla tapahtuneet kavallukset. Asiamiehen ilmoitettua asiamiesosaston rahanperijän E. Törnströmin tehneen itsensä syypääksi kavallukseen määräsi ⁴⁾ rahatoimikamari asiamies M. Wilskmanin ja kaupunginkamreeri P. J. Björkin toimittamaan tutkinnon. Sittemmin nämä ilmoittivat, että Törnström oli pidätetty ja oli hän tunnustanut kavaltaneensa 83,086: 03 markkaa, suurimmaksi osaksi varoja, joita hän oli perinyt jäännösluetteloon merkittyinä maksamattomina tontinhintoina. Rahatoimikamari päätti ⁵⁾ tämän jälkeen ilmoittaa poliisilaitoksen etsivälle osastolle aikovansa vaatia laillista edesvastuuta Törnströmille, minkä ohessa ilmoitus oli tehtävä kaupunginvaltuustolle. Lisäksi päätti kamari erottaa Törnströmin toimestaan.

Asiamies ilmoitti sittemmin, että juttu Törnströmiä vastaan oli ollut esillä raastuvanoikeudessa mutta oli lykätty, jotta neiti T. Soldania voitaisiin kuulla todistajana. Hän oli nimittäin jättänyt erään halkokonttorin hänen Grankullassa olevaan lastenkotiinsa toimitettuja halkoja koskevan 6,377: 32 markan laskun maksamatta odotellessaan kaupunginvaltuuston päätöstä hänen anomuksensa johdosta saada vapautus puheenalaisen määrän ⁶⁾ suorittamisesta. Samasta syystä oli kaupunginviranomaisten toimesta toistaiseksi oltu uloshakematta tätä määrää, mutta oli häntä kehoitettu rahatoimikonttoriin jättämään määrän vakuus. Noudattaen kehoitusta oli hän kuittia vastaan suorittanut puheenalaisen määrän Törnströmille, jolloin kysymys oli noussut oliko mainittu suoritus tehty kaupungille vai oliko hän itse katsottava asialliseksi. Rahatoimikamari päätti ⁷⁾, että koska Törnström oli ottanut vastaan varat rahanperijänä virkahuoneessaan, oli maksun katsottava suoritettuna kaupungille ja että neiti Soldan, jonka anomuksen

¹⁾ Rkmrin pöytäk. 26. 1. 101 §. — ²⁾ S:n 13. 7. 1,102 §. — ³⁾ S:n 14. 9. 1,223 §. — ⁴⁾ S:n 14. 8. 1,120 §. — ⁵⁾ S:n 17. 8. 1,121 §. — ⁶⁾ Ks. tätä kert. siv. 97. — ⁷⁾ Rkmrin pöytäk. 7. 9. 1,182 §.

kaupunginvaltuusto kuitenkin oli evännyt, siten oli maksanut velkansa kaupungille, jonka siis tuli esiintyä asiallisena mainittuihin varoihin nähden.

Lunastamaton vekseli. Sittenkun maanviljelyslautakunnan kamreeri T. Johansson oli anonut, että Jalostaja osakeyhtiön tunnustama 15,000 markan vekseli perittäisiin rahatoimikamarin toimesta, kehoitti ¹⁾ kamari asiamiestä ryhtymään tarpeellisiin toimenpiteisiin sekä päätti vaatia maanviljelyslautakunnalta tarkempia tietoja puheenalaisesta vekselistä. Lautakunta ilmoitti sittemmin, että sittenkun perunasato syksyllä 1921 oli ollut runsaampi kuin oli arvioitu eli 20,000 hl. arvioitujen 15,000 hl:n asemesta ja ylijäämää kellarin puutteessa ei kauempaa voitu säilyttää, oli lautakunta Jalostaja osakeyhtiölle myynyt erään määrän 51,000 markasta, mikä määrä oli suoritettu vekselillä, jonka yhtiön johtaja C. V. Lindberg oli asettanut ja yhtiö tunnustanut. Lyhentämällä oli vekselin määrä vähentynyt 15,000 markkaan, mitä määrää ei erääntymispäivänä, tammikuun 16:nä ollut suoritettu. Kamreeri T. Johansson oli kuitenkin tammikuun 17:nä äkkiä sairastunut ja viety kaupunkiin, minkä vuoksi vekseliä ei laillisen ajan kuluessa ollut protestoitu. Väitetiin puheenalaisen yhtiön aikovan luovuttaa omaisuutensa vararikoon. Myytäessä oli sovittu hinta ollut 42 markkaa hl:lta; ellei mitään maksamatta olevasta määrästä saataisi, olisi kaupunki kuitenkin saanut 32 markkaa hl:lta, mihin hintaan moni myyjä oli saanut tyytyä. Rahatoimikamari päätti ²⁾ lausua, että maanviljelyslautakunnan tulisi järjestää työnsä siten, ettei kaupungille henkilökunnan sairaustapauksien johdosta koitunut tappiota; asian lopullinen ratkaisu sai jäädä sillensä, kunnes oli saatu selvitys tappion lopullisesta suuruudesta.

Halkokonttorin kaupat herra H. Räsänen kanssa. Liikemies H. Räsänen, joka oli velkaa kaupungille 211,797: 94 markkaa, mistä 200,000 markkaa tunnusteena, 7,211: 34 markkaa kirjavelkaa sekä 4,586: 60 markkaa tuomittuja oikeudenkäyntikuluja ja korkoja, anoi, että kaupunki tyytyisi 75,000 markan määrään, koska hän muussa tapauksessa luovuttaisi omaisuutensa velkojainsa tyydyttämiseksi. Halkokonttori ilmoitti tämän jälkeen puheenalaisen saatavan Räsäselä syntyneen siten, että hän kolmannelle henkilölle oli myynyt sellaisia halkoja, jotka halkokonttori oli häneltä ostanut ja leimannut, että hän oli halkokonttorille myynyt halkoja, joita hän ei omistanut sekä että erinäiset hänen hankintansa olivat olleet epätäydellisiä. Velkamäärään sisältyin 30,000 markkaa sakkoja sekä n. 30,000 markkaa korkoja ja muita kuluja. Halkokonttori puolsi myöntymistä Räsäsen anomukseen, kun tuskin oli mahdollista muutoin saada mitään, jota vastoin revisionikonttori ehdotti anomuksen evättäväksi, koska, kun varat ilmeisesti eivät sallineet Räsäsen tarjoaman määrän maksamista, varojen vastaanottaminen ei olisi oikein; Räsäsen omaisuus olisi luovutettava vararikoon, jossa kaupunki voisi valvoa saatavansa. Rahatoimikamari epäsi ³⁾ anomuksen.

Sittemmin lähetti halkokonttori uuden selonteon liikeasioistaan herra Räsäsen kanssa, jossa m. m. ilmoitettiin, että kaupungin saatava toukokuun lopussa 1921 oli 207,211: 34 markkaa, jota vastaan kaupungilla oli Räsäsen 200,000 markan tunnuste. Saatavansa oli halkokonttori valvonut Räsäsen vararikossa. Rahatoimikamari päätti ⁴⁾, että Räsästä vastaan oli nostettava kanne petoksesta, ja uskottiin ⁵⁾ asian ajaminen asianajotoimisto Cedercreutz & von Wintherille.

¹⁾ Rkmrin pöytäk. 27. 3. 381 §. — ²⁾ S:n 1. 6. 974 §. — ³⁾ S:n 13. 2. 184 §. — ⁴⁾ S:n 1. 6. 975 §. — ⁵⁾ S:n 7. 9. 1,177 §.

Halkojen hankintaa koskevia oikeudenkäyntejä. Halkokonttorin haastettua liikemies A. Breitholtzin Mikkelin pitäjän käräjäkunnan kihlakunnan-oikeuteen vaatien hänen velvoittamistaan maksamaan 144,466: 88 markkaa toimittamatta jääneestä halkojen hankinnasta, päätti ¹⁾ rahatoimikamari hyväksyä halkokonttorin ehdottaman sovinnon herra Breitholtzin kanssa, siten että hän kaupunginkassaan maksaisi 100,000 markan määrän kerta kaikkiaan.

1918 vuoden kapinan aikaista laskua koskeva riita. Kesäkuun 10 p:nä antamallaan päätöksellä oli Turun hovioikeus velvoittanut kaupungin tilanomistaja Uno Oeschille suorittamaan 57,979: 75 markkaa, mutta päätti ²⁾ rahatoimikamari korkeimmassa oikeudessa hakea muutosta päätökseen.

Suomalaisen oopperan orkesterimaksut. Suomalainen ooppera osakeyhtiön johtokunnan lähetettyä rahatoimikamariin kaupunginvaltuustolle osotetun anomuksen ylimääräisen 35,000 markan avustuksen myöntämisestä sekä esitettyä, että oopperan maksamattomien toukokuulta 1921 olevain orkesterimaksujen saamiseksi aloitettu oikeudenkäynti ³⁾ lopetettaisiin, päätti ⁴⁾ kamari kehoittaa asiasta raastuvanoikeuden annettua päätöksen asiassa, keskeyttämään sen täytäntöönpanon, kunnes valtuusto oli tehnyt päätöksen oopperan avustusanomuksen johdosta. Sittenkin ilmoitti ⁵⁾ ooppera, koska rahatoimikamari ei ollut puoltanut ⁶⁾ sen avustusanomusta, peruuttavansa sen.

Raastuvanoikeuden helmikuun 7 p:nä annettua päätöksen yllämainitussa jutussa ja sittenkun Suomalainen ooppera osakeyhtiö sen kautta oli velvoitettu maksamaan 33,600 markkaa, päätti ⁷⁾ rahatoimikamari, että mainittu määrä oli uloshaettava, mutta oikeutettiin kaupunginvouti jonkin verran viivyttämään ulosmitatun omaisuuden myyntiä.

Korvaus tulipalon sammuttamisesta. Sittenkun maaherra kirjelmässä valtioneuvostolle oli ehdottanut, että kaupungille maksettaisiin 10,419: 70 markan korvaus sille Fredrikssperissä vuonna 1917 olleen metsäpalon sammuttamisesta aiheutuneista kustannuksista, mikä työ oli suoritettu poliisiviranomaisten tai lääninhallituksen pyynnöstä, ilmoitti ⁸⁾ sisäasiainministeriö valtioneuvoston kesäkuun 15 p:nä myöntyneen anomukseen.

Kaupungin viranpitäjain palkanjärjestely. Esiteltäessä kaupunginvaltuuston kunnan viranpitäjain palkkain järjestelyä koskevaa päätöstä, päätti ⁹⁾ rahatoimikamari antaa palkkalautakunnan asiasta lähettämässä kirjelmässä käsitellyt kysymykset, joista kamari ei vielä ollut antanut lausuntoa, valmistaviksi kaupunginjohtaja Castrénille, kanslianjohtaja Andersinille sekä kamarin jäsenille Pulkkiselle ja Salmiolle.

Rahatoimikamari lähetti palkkalautakunnalle luettelon kamarin kanslian vakinaisella palkkasäännöllä olevista viranpitäjistä, jotka uusien määräysten mukaan saivat kantaa ikäkorotuksia ¹⁰⁾ sekä ehdotuksen välittömästi kamarin alaisten yhteismäärärahasta ¹¹⁾ palkattujen viranpitäjain palkoiksi.

Koska kaupungin viranpitäjain heille kuuluvien luontoisetujen johdosta määrätyn palkanvähennyksen suuruutta ei ehditty laskea heinäkuun kuluessa, päätti ¹²⁾ rahatoimikamari kehoittaa kaupunginvirastoja maksamaan heinäkuun palkat lyhentämättä, mutta elo- ja syyskuulta maksetusta palkasta vähentämään heinäkuun lyhennyksen.

¹⁾ Rkmin jstn pöytäk. 23. 5. 1,478 §. — ²⁾ S:n 22. 6. 1,896 §; ks. 1920 vuod. kert. siv. 242. — ³⁾ Ks. 1921 vuod. kert. siv. 296. — ⁴⁾ Rkmin pöytäk. 19. 1. 86 §. — ⁵⁾ S:n 20. 4. 613 §. — ⁶⁾ S:n 10. 4. 568 §. — ⁷⁾ Rkmin jstn pöytäk. 22. 6. 1,897 §. — ⁸⁾ S:n 6. 7. 1,975 §. — ⁹⁾ Rkmin pöytäk. 29. 6. 1,064 §; ks. tätä kert. siv. 50. — ¹⁰⁾ Rkmin pöytäk. 29. 6. 1,065 §. — ¹¹⁾ S:n 2. 10. 1,292 §. — ¹²⁾ Rkmin jstn pöytäk. 24. 7. 2,134 b §.

Rahatoimikamari vahvisti¹⁾ niiden lyhennyksen suuruuden, jotka oli vähennettävä kaupungin viranpitäjäin palkoista kolmannen vuosineljänneksen aikana 1922 saatujen luontoisetujen johdosta. Samalla päätti kamari, että vapaata lääkärihoitoa vastedes annettaisiin kaasunvalmistuksessa ja kaasukelloissa toimivalle henkilökunnalle sekä sairaalain koko henkilökunnalle. Jos joku kaupungin palveluksessa oleva henkilö, jonka palkkaetuihin kuului vapaa asunto, pitäisi hänelle luovutettua huoneistoa tarpeettoman suurena, oli hän oikeutettu ilmoitettuaan syyskuun kuluessa sille viranomaiselle, jonka alainen hän on, huoneistosta luovuttamaan yhden tai useampia tarkoituksiinsa käyttämistä huoneista ja saamaan vastaavan, hänelle puheenalaisesta luontoisedusta määrätyn, lyhennyksen vähennyksen.

Niinikään vahvisti²⁾ rahatoimikamari niiden määrerien suuruuden, jotka 1922 vuoden neljännen vuosineljänneksen ja 1923 vuoden ensimmäisen vuosineljänneksen aikana oli vähennettävä kunnan viranpitäjäin palkoista heidän nauttimiensa luontoisetujen johdosta.

Köyhäinhuoltohallituksen tiedusteltua, kuinka määräyksiä viranpitäjäin oikeudesta lukea virkavuotia ikäkorotusten saamiseksi oli tulkittava, päätti³⁾ rahatoimikamari ilmoittaa, että viranpitäjät saivat lukea hyväkseen vain sen ajan, jona heillä oli ollut virka vakinaisena; ne viranpitäjät, jotka mahdollisesti olivat kantaneet ikäkorotuksia sen johdosta että he olivat laskeneet virkavuosiksi senkin ajan, jona he viransijaisina olivat hoitaneet virkaa, olivat velvolliset maksamaan takaisin heille tulevan määrän lisäksi kantamansa palkan.

Palkkakysymyksiä. Rahatoimikamari myöntyi⁴⁾ lastensuojelulautakunnan esitykseen, että sen alaiset kansakoulunopettajat kansakoululaitoksen kustannuksista huhtikuun 15 p:nä 1921 annetun ja ensinmainitun lain täytäntöönpanosta heinäkuun 1 p:nä 1921 annetun lain säännösten perusteella oikeutettaisiin nostamaan palkkansa etukäteen.

Sittenkun kaupunginvaltuusto vuonna 1921 oli tehnyt periaatepäätöksen lastensuojelutoiminnan keskityksestä tammikuun 1 p:stä 1922 lukien⁵⁾, mutta uutta lastensuojelulautakunnan ohje- ja johtosääntöä ei ollut vahvistettu ennen mainittua päivää, oli lastensuojelulautakunta anonut määrärahaa palkan maksamiseksi lastensuojelukeskukseen perustetun ja lautakunnan hoitoonsa ottaman rekisteri- ja tiedonantotoimiston johtajattarelle M. Tawaststjernalle ja ehdotetulle uudelle lastenhuollon neuvojalle A. Stegmanille sekä lisätyn pohjapalkan maksamiseksi lastenhuollontarkastaja B. Nybergille. Rahatoimikamari päätti⁶⁾ kehoittaa palkkalautakuntaa määräämään puheenalaisille henkilöille maksettavaksi lautakunnan kohtuullisiksi harkitsemat määrät.

Rahatoimikamarin tiedustelun johdosta ilmoitti⁷⁾ ruotsinkielisten kansakoulujen johtokunta, että alemman kansakoulun opettajatar A. Olin, joka palveli ylemmässä kansakoulussa, kantoi pohjapalkan ja ikäkorotukset viiden palkkaluokan mukaan, jota vastoin hän siitä tuntimäärästä, jolla hänen työaikansa ylemmässä kansakoulussa ylitti alemman kansakoulun vakinaisen työajan, sai saman palkkion kuin ylemmän koulun tuntiopettajattaret.

Koska siivoojatar A. Lahtinen kaupunginkirjaston muutosrakennustöiden johdosta ei voinut loka—joulukuun aikana asua kaupungin hänelle

1) Rkmrin pöytäk. 23. 8.1,134 §. — 2) S:n 25. 9. 1,261 § ja 18. 12. 2,317 § sekä rkmrin jstn pöytäk. 28. 11. 3,431 §. — 3) Rkmrin pöytäk. 18. 12. 2,314 §. — 4) Rkmrin jstn pöytäk. 18. 9. 2,530 § — 5) Ks. 1921 vuod. kert. siv. 200. — 6) Rkmrin pöytäk. 26. 1. 114 §. — 7) Rkmrin jstn pöytäk. 14. 11. 3,176 §; ks. 1921 vuod. kert. siv. 90.

luovuttamassa huoneistossa, vapautettiin¹⁾ hänet nauttimainsa luontoisetujen johdosta määrätyn palkanvähennyksen suorittamisesta.

Satamakonstaapeli K. E. Heikkilä, joka oli määrätty tarkastuskonstaapeliksi Sörnäsiin saaden pitää satamakonstaapelinpalkkansa, oli anonut saada palata vakinaiseen toimeensa, koska hänellä tarkastuskonstaapelina ei ollut tilaisuutta luotsata laivoja eikä siis myöskään saanut kantaa luotsausrahoja. Satamahallitus oli tehdyn anomuksen johdosta päättänyt ehdollisesti ottaa Heikkilän tarkastuskonstaapeliksi toukokuun 1 p:stä samasta palkasta kuin muut tarkastuskonstaapelit, sekä anoi rahatoimikamarilta 2,575 markan lisäystä palkanlisäyksen suorittamiseen kertomusvuodelta. Rahatoimikamari oikeutti²⁾ Heikkilän touko- ja kesäkuulta saamaan tarkastuskonstaapelinpalkan ja osoitti tätä varten tarvittavan lisämäärärahan käyttövaroistaan; heinäkuun 1 p:n jälkeen maksettaisiin palkka uusien palkkamääräysten mukaisesti. Satamahallitusta kehoitettiin antamaan lausunto, saisivatko satamakonstaapelit palkanjärjestelyn toteuttamisen jälkeen nauttia luotsausrahoja sekä näitten viranpitäjain mahdollisesta palkanjärjestelystä.

Terveystenhoitolautakunta lausui, että kaupunginvaltuuston tehtyä päätöksen³⁾ toimenpiteisiin ryhtymisestä tuberkulosin vastustamiseksi, oli keuhkotautisten poliklinikan johtaja esittänyt poliklinikkaan palkattavaksi kaksi ylimääräistä hoitajatarta kesäkuun 1 p:stä lukien, ja oli lautakunta määrännyt kaksi sairaanhoitajatarkoulun kolmannen vuosikurssin oppilasta kesä—elokuun aikana hoitamaan mainittuja toimia, ollen palkka kuukaudessa 347: 50 markkaa ynnä 11 markkaa ruokarahaa päivässä ja vapaa asunto Marian sairaalassa; tästä johtuvien kustannusten suorittamiseksi anoi lautakunta 4,109 markan määrärahaa. Sen ohessa ilmoitti lautakunta, että ehdotus poliklinikan uudeksi menosäännöksi voitiin laatia vasta, kun uusi keuhkotautilääkäri virka oli täytetty. Rahatoimikamari päätti⁴⁾, että pyydetty määrä oli etuantina määrättävä maksettavaksi kaupunginkassasta.

Kun puheenalaisia virkoja varten syyskuun 1 p:n jälkeen ei enää ollut saatavissa sairaanhoitajataroppilaita, oli terveydenhoitolautakunta keuhkotautisten poliklinikan esityksestä päättänyt, että näiden virkain haltijoille mainitusta päivästä oli maksettava sama palkka kuin vakinaisille sairaanhoitajattarille sekä että asunnoksi heille oli luovutettava kaksi huonetta, ynnä lämpö ja valo Hesperian keuhkotautisten naisten kodista, missä he voivat valvoa järjestystä. Rahatoimikamari hyväksyi toimenpiteen ja päätti⁵⁾ syys- ja lokakuulta kummallekin hoitajattarelle määrätä maksettavaksi 1,100 markkaa kuukaudessa etuantina kaupunginkassasta.

Lihantarkastusaseman vanhemman tarkastuseläinlääkäri T. J. Mäen kuoltua ja kun ei kukaan ollut virkaa hakenut, oli terveydenhoitolautakunta määrännyt eläinlääkäri W. Castrénin kesäkuun 15 ja 30 p:n välisenä aikana ja eläinlääkäri L. Lindgrenin heinä- ja elokuun aikana hoitamaan virkaa, saaden Castrén kahdelta yllämainitulta viikolta 1,500 markkaa ja Lindgren 4,000 markkaa kuukaudessa. Rahatoimikamari oikeutti⁶⁾ terveydenhoitolautakunnan maksamaan nämä määrät siitä määrärahasta, joka oli osoitettu eläinlääkäri T. J. Mäen palkan suorittamiseen.

Sittenkun lihantarkastusaseman johtaja O. Lindström oli saanut virkavapautta sairauden tähden kesäkuun 15 p:stä kuukaudeksi sekä senjälkeen nautti virkalomaa ja v. t. vanhempi tarkastuseläinlääkäri W. Castrén ei suos-

¹⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 19. 12. 3,712 §. — ²⁾ Rkmrin pöytäk. 29. 6. 1,080 §. — ³⁾ Ks. tätä kert. siv. 146. — ⁴⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 30. 5. 1,596 §. — ⁵⁾ S:n 24. 8. 2,345 §. — ⁶⁾ S:n 13. 7. 2,083 §; ks. tätä kert. siv. 169.

tunut hoitamaan laitoksen johtajanvirkaa oli terveydenhoitolautakunta määrännyt v. t. nuoremman tarkastuseläinlääkäriin O. von Essenin oman viransijaisvirkinsa ohella hoitamaan johtajanvirkaa kesäkuun 15 p:stä heinäkuun 1 p:än 500 markan palkkiosta. Rahatoimikamari osoitti ¹⁾ mainitun määrän määrärahasta viransijaisuuspalkkioita varten sairauden aikana.

Sittemmin oli terveydenhoitolautakunta määrännyt eläinlääkäri L. Lindgrenin syyskuun 1 p:stä edelleen hoitamaan lihan tarkastusaseman vanhemman tarkastuseläinlääkäriin virkaa, kunnes se oli vakinaisesti täytetty, 4,000 markan kuukausipalkkioin. Rahatoimikamari osoitti ²⁾ tätä varten tarvittavan määrärahan lihan tarkastusaseman palkkausmäärärahasta sekä kehoitti terveydenhoitolautakuntaa antamaan lausunnon, eikö lihan tarkastusaseman eläinlääkärien lukua voitaisi vähentää.

Palkkalautakunnan marraskuun 28 p:nä tekemän päätöksen mukaan oikeutettiin ³⁾ raastuvanoikeuden ylimääräinen kaupunginviskaali A. Branders, jolla kunnallisen virkinsa ohella oli valtionvirka, heinäkuun 1 p:stä saamaan täysi palkka ikäkorotuksista.

Talonisännöitsijän kanslian vahtimestarille V. Sandbergille myönnettiin ⁴⁾ 900 markan palkkio kuukaudessa marras- ja joulukuun aikana suoritettavaksi kaupunginvaltuuston myöntämästä ⁵⁾ 300,000 markan määrärahasta asuntopulan poistamiseksi.

Palkkalautakunnan joulukuun 19 p:nä tekemän päätöksen mukaan oikeutettiin ⁶⁾ ruotsinkielisten kansakoulujen taloudenhoitaja A. Mickwitz, jolla myöskin oli valtionvirka, toistaiseksi heinäkuun 1 p:stä kantamaan palkkaa 1,500 markkaa kuukaudessa.

Poliisikonstaapeli K. Spaak sai ⁷⁾ 200 markan palkkion Forsbyn työväenasuntojen hoidosta, mikä määrä oli suoritettava rahatoimikamarin käyttövaroista.

Piirustaja Hj. Sylvanderille, joka oli toiminut Kasarminkadun talon n:o 6 isännöitsijänä määrättiin ⁸⁾ maksettavaksi rahatoimikamarin käyttövaroista 500 markan palkkio.

Talonisännöitsijälle annettiin ⁹⁾ syyskuun 1 p:stä vuoden loppuun 1,800 markan palkanlisäys kuukaudessa suoritettavaksi kaupunginvaltuuston myöntämästä ⁵⁾ 300,000 markan määrärahasta asunnonpuutteen poistamiseksi.

Myönnettyjä viransijaisuuspalkkioita. Viransijaisten palkkaamiseen alempana mainittujen toimihenkilöiden virkaloman aikana myönsi rahatoimikamari seuraavat määrät:

ylimääräisen kaupunginviskaalin A. Brandersin ¹⁰⁾ sijaiselle 800 markkaa määrärahaerästä Syyttäjistön lomaviransijaiset;

rahatoimikamarin puhelimenhoitajan ¹¹⁾ sijaiselle 200 markkaa määrärahasta rahatoimilaitoksen ylimääräisiä apulaisia varten;

Vallilan kauppahallin yövahdin J. G. Johanssonin ¹²⁾ sijaiselle 400 markkaa suoritettavaksi määrärahaerästä Hallipalvelijasto;

Siltavuorenrannan viritushuoneen järjestysmiehen K. A. Böhlströmin ¹³⁾ sijaiselle 200 markkaa suoritettavaksi määrärahaerästä Kaupunkitalojen henkilökunta.

¹⁾ Rkmin jstn pöytäk. 13. 7. 2,084 §. — ²⁾ S:n 4. 9. 2,418 §. — ³⁾ S:n 12. 12. 3,576 §. — ⁴⁾ S:n 21. 12. 2,401 §. — ⁵⁾ Ks. tätä kert. siv. 24. — ⁶⁾ Rkmin jstn pöytäk. 27. 12. 3,747 §. — ⁷⁾ S:n 5. 12. 3,544 §. — ⁸⁾ S:n 6. 7. 2,022 §. — ⁹⁾ Rkmin pöytäk. 30. 11. 2,175 §. — ¹⁰⁾ Rkmin jstn pöytäk. 27. 7. 2,150 §. — ¹¹⁾ S:n 10. 8. 2,276 §. — ¹²⁾ S:n 27. 7. 2,157 §. — ¹³⁾ S:n 6. 7. 1,989 §.

Bölen virutushuoneen järjestysmiehen H. Ohlströmin¹⁾ sijaiselle 300 markkaa suoritettavaksi määrärahaerästä Kaupunkitalojen henkilökunta.

Lastensuojelulautakunnan aviottomain lasten osaston virkaa toimittavan kodeissakävijän palkkaamiseen heinäkuun aikana, jolloin vakinaiset opastajat eivät ehtineet hoitaa toistensa virkoja loma-aikana, kun lasten luona lämpimänä vuodenaikana oli käytävä tavallista useammin, myönsi²⁾ rahatoimikamari 1,150 markan määrärahan käyttövaroistaan sekä sijaisen palkkaamiseen sen lääkärin loma-aikana, jonka huolena oli kasvattilasten valvonta, 500 markan määrärahan niinkään kamarin käyttövaroista. Viransijaisten palkkaamiseen alempana mainittujen viranpitäjien sairauden tähden saaman virkavapauden aikana myönsi rahatoimikamari seuraavat määrät suoritettaviksi kaikissa tapauksissa, lukuunottamatta erityisesti mainittuja, menosääntöön tätä tarkoitusta varten merkitystä määrärahasta:

maistraatinnotaari A. Tuomisen sijaiselle joulukuun aikana 1921 480 markkaa³⁾ kamarin käyttövaroista;

maistraatin reistraattorinapulaisen A. Wennerqvistin sijaiselle 1½ kuukauden aikana 1,500 markkaa⁴⁾;

raastuvanoikeuden vanhemman oikeusneuvosmiehen G. Björkmanin sijaiselle 2 kuukauden aikana 3,000 markkaa⁵⁾; sekä korvauksena oikeusneuvosmies Björkmanille virkavapauden aikana menettämästään puheenjohtajan-palkkiosta ja haastelunastuksista 1,113:32 markkaa⁵⁾ suoritettavaksi rahatoimikamarin käyttövaroista;

raastuvanoikeuden nuoremman oikeusneuvosmiehen E. von Bonsdorffin sijaiselle 1 kuukauden aikana 2,500 markkaa⁶⁾;

raastuvanoikeuden rikosasiainnotaarin G. Leopoldin sijaiselle 2 kuukauden aikana 2,666:60 markkaa⁷⁾;

raastuvanoikeuden rikosasiainnotaarin K. B. Waseliuksen sijaiselle 1 kuukauden aikana 1,333:30 markkaa⁸⁾;

raastuvanoikeuden kaupunginpalvelijan K. F. Nilssonin sijaiselle 2 kuukauden aikana 3,200 markkaa⁹⁾; sekä korvauksena kaupunginpalvelija Nilssonille virkavapauden aikana menettämistään haastesivutuloista 200 markkaa⁹⁾;

rahatoimikamarin asiamiesosaston konttorikirjurin G. Kuhlefeldtin sijaiselle 3 kuukauden aikana 3,600 markkaa¹⁰⁾;

rahatoimikonttorin nuoremman kirjurin A. Aureen sijaiselle yhden kuukauden aikana 2,570 markkaa¹¹⁾;

rahatoimikonttorin konttorikirjurin H. Rikbergin sijaiselle 2 kuukauden aikana 2,750 markkaa¹²⁾;

rahatoimikonttorin ylimääräisen konttorikirjurin H. Wårnhjelmin sijaiselle 1 kuukauden aikana 1,300 markkaa¹³⁾;

satamakannantakonttorin vanhemman kirjanpitäjän I. Liljerosin sijaiselle 2 viikon aikana 900 markkaa¹⁴⁾;

satamakannantakonttorin siivoojan A. Oleniuksen sijaiselle 4 viikon aikana 700 markkaa¹⁵⁾;

työnvälitystoimiston naisapulaisen H. Cederin sijaiselle 2 kuukauden aikana 2,600 markkaa¹⁶⁾;

¹⁾ Rkmin jstn pöytäk. 6. 7. 1,991 §. — ²⁾ S:n 23. 5. 1,484 §. — ³⁾ S:n 17. 2. 520 §. — ⁴⁾ S:n 24. 10. 2,897 §. — ⁵⁾ S:n 4. 4. 970 §. — ⁶⁾ S:n 8. 6. 1,655 §. — ⁷⁾ S:n 18. 9. 2,488 §. — ⁸⁾ S:n 10. 1. 41 §. — ⁹⁾ S:n 13. 7. 2,085 §. — ¹⁰⁾ S:n 29. 6. 1,949 § ja 4. 9. 2,405 §. — ¹¹⁾ S:n 24. 8. 2,322 §. — ¹²⁾ S:n 4. 4. 952 § ja 9. 5. 1,301 §. — ¹³⁾ Rkmin pöytäk. 18. 12. 2,383 §. — ¹⁴⁾ Rkmin jstn pöytäk. 5. 12. 3,509 §. — ¹⁵⁾ S:n 31. 8. 2,360 § ja 21. 11. 3,231 §. — ¹⁶⁾ S:n 16. 10. 2,772 §.

terveydenhoitolautakunnan sihteerin A. Tuomisen sijaiselle 1 kuukauden aikana 600 markkaa ¹⁾;

terveydellisten tutkimusten laboratorin bakteriologisen osaston johtajan vapaaherra A. de la Chapellen sijaiselle 2 kuukauden aikana 1,800 markkaa ²⁾;

köyhäinhoitohallituksen avustavan kanslianjohtajan A. Lundénin sijaiselle 4 viikon aikana 900 markkaa ³⁾;

köyhäinhoitohallituksen kirjurinapulaisten G. Aspelinin ja B. Saaren yhteiselle sijaiselle 1 kuukauden aikana 900 markkaa suoritettavaksi rahatoimikamarin käyttövaroista ⁴⁾;

köyhäinhoitohallituksen avustavan kanslianjohtajan E. Mellbergin sijaiselle 2 kuukauden aikana 1,800 markkaa ⁵⁾;

köyhäinhoitohallituksen kaitsijan S. Amirchanjanzin sijaiselle 4 viikon aikana 900 markkaa ⁶⁾;

köyhäinhoitohallituksen kaitsijan L. Nymanin sijaiselle 1 kuukauden aikana 900 markkaa ⁷⁾;

köyhäinhoitohallituksen kaitsijan Th. Fagerlundin sijaiselle 2 kuukauden aikana 1,800 markkaa ⁸⁾;

köyhäinhoitohallituksen kaitsijan A. Ritzin sijaiselle 3 viikon aikana 675 markkaa ⁹⁾;

kunnalliskodin konttoristin O. Strandbergin sijaiselle 1 kuukauden aikana 750 markkaa ¹⁰⁾;

lastensuojelulautakunnan turvattomien lasten osaston naistarkastajan L. Rudbäckin sijaiselle maaliskuun 30 p:n ja huhtikuun 12 p:n välisenä aikana 530 markkaa ¹¹⁾;

lastensuojelulautakunnan turvattomien lasten osaston naisopastajan H. Stråhlmanin sijaiselle 1 kuukauden aikana 1,000 markkaa ¹²⁾;

Finnbyn Sjötorpin kasvatuslaitoksen johtajattaren E. Antinin sijaiselle 2 kuukauden aikana 3,374:96 markkaa ¹³⁾;

Finnbyn Sjötorpin kasvatuslaitoksen hoitajattaren A. Sederströmin sijaiselle 2 kuukauden aikana 1,724:92 markkaa ¹⁴⁾;

Töölön haarakirjaston johtajan J. Weckmanin sijaiselle 2 kuukauden aikana 1,098 markkaa ¹⁵⁾;

kaupunginkirjaston amanuenssin I. Weckmanin sijaiselle 2 kuukauden aikana 1,470 markkaa ¹⁶⁾;

kaupunginkirjaston amanuenssin A. Hertzin sijaiselle 2 kuukauden aikana 1,566 markkaa ¹⁷⁾;

kaupunginkirjaston amanuenssin E. Hertzin sijaiselle 2 kuukauden aikana 1,470 markkaa ¹⁸⁾;

kaupunginkirjaston vahtimestarin A. Hemmin sijaiselle joulukuun 15 p:n 1921 ja tammikuun 8 p:n 1922 välisenä aikana 635 markkaa ¹⁹⁾;

kaupungininsinööri G. Lindqvistin sijaiselle 1 kuukauden aikana 1,218:75 markkaa ²⁰⁾; viransijaisuutta hoiti oman virkansa ohella työpäällikkö S. Randelin, joka palkkiona sai vain molempia virkoja varten vahvistettujen palkkain eron;

ent. seurahuoneen talonmiehen A. Kupiaisen sijaiselle helmikuun 5 ja 26 p:n välisenä aikana 750 markkaa ²¹⁾.

¹⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 10. 1. 42 §. — ²⁾ S:n 19. 5. 1,382 §. — ³⁾ S:n 11. 9. 2,440 §. — ⁴⁾ S:n 14. 11. 3,177 §. — ⁵⁾ S:n 21. 3. 765 §. — ⁶⁾ S:n 21. 3. 766 § ja 28. 3. 859 §. — ⁷⁾ S:n 27. 2. 586 §. — ⁸⁾ S:n 24. 1. 215 § ja 14. 2. 469 §. — ⁹⁾ S:n 14. 2. 468 §. — ¹⁰⁾ S:n 14. 2. 470 §. — ¹¹⁾ S:n 25. 4. 1,132 §. — ¹²⁾ S:n 10. 8. 2,278 § ja 24. 8. 2,327 §. — ¹³⁾ S:n 22. 6. 1,900 §. — ¹⁴⁾ S:n 22. 6. 1,901 §. — ¹⁵⁾ S:n 24. 10. 2,864 § ja 28. 11. 3,375 §. — ¹⁶⁾ S:n 6. 7. 1,961 § ja 27. 7. 2,166 §. — ¹⁷⁾ S:n 31. 1. 311 § ja 14. 3. 703 §. — ¹⁸⁾ S:n 31. 1. 312 § ja 14. 3. 702 §. — ¹⁹⁾ S:n 10. 1. 28 § ja 24. 1. 207 §. — ²⁰⁾ Rkmrin pöytäk. 16. 2. 194 §. — ²¹⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 7. 3. 616 §.

Sitävastoin epäsi ¹⁾ rahatoimikamari esityksen 1,512: 50 markan suuruisen palkanlisäyksen myöntämisestä varastokirjuri J. A. Blombergille siltä ajalta, jona hän oli hoitanut varastonhoitaja O. W. Haglundin virkaa hänen virkavapautensa aikana huhtikuussa, koska virkavapaus oli myönnetty kivuloisuuden eikä sairauden tähden.

Tapaturmavakuutuksia. Suomen teollisuudenharjoittajain keskinäinen tapaturmavakuutusyhtiö ilmoitti ²⁾, että kaupungin yhtiössä ottamista tapaturmavakuutuksista maksettava vuosimaksu vuodelta 1921 joulukuun 18/20 p:nä 1919 tehdyn sopimuksen mukaan 1921 vuoden kuluessa maksettujen vahingonkorvausten nojalla nousi 119,315: 16 markkaan, minkä vuoksi, ja kun kaupunki aikaisemmin oli suorittanut 100,000 markkaa, jäljellä oleva osa oli maksettava.

Rahatoimikamari päätti ³⁾, että kaupungin työläiset oli vuonna 1923 vakuutettava tapaturman varalta Keskinäisessä tapaturmavakuutusyhtiö Samossa.

Työläisten loma. Kaupungin yleisten töiden hallituksen anottua saada hätäaputoita varten myönnettyistä määrärahoista käyttää 150,000 markkaa loman hankkimiseksi näissä töissä oleville työläisille, päätti ⁴⁾ rahatoimikamari olla ottamatta käsiteltäväksi kysymystä loman myöntämisestä yleensä, koska kaupungin yleisten töiden hallitus oli oikeutettu kaupunginvaltuuston vahvistamain perusteiden mukaan päättämään kaikkien töissään olevien työläisten lomasta; mikäli koski pyydettyä lisäystä Yleiset työt nimisen pääluokan kohdalle merkittyyn määrärahaan kesälomaa varten päätti kamari vaatia annettavaksi täyden selvityksen tähän tarkoitukseen tarvittavan rahamäärän suuruudesta.

Kaupungin työläisten sairasapu. Rahatoimikamari päätti asettaa komitean valmistelemaan kysymystä yhdenmukaisen menettelyn aikaansaamisesta avustuksia annettaessa kaupungin työläisille taudintapauksissa. Komitean jäseniksi valittiin toimittaja A. Aalto, sihteeri A. Ervasti, johtaja A. Marsio ja työnvälitysneuvoja T. Uski. Komitealle lähetettiin myöskin kaupungin teknillisten laitosten hallituksen kaupunginvaltuustolle tekemä esitys maksuttoman lääkärinhoidon myöntämisestä kaupungin työläisille.

Mietinnössään teki komitea selkoa entisistä ja edelleen voimassa olevista määräyksistä, mikäli ne koskivat avustuksia taudintapauksissa, lääkärinhoitoa ja hautausapua ja totesi m. m. että, kun kaupungin työläisillä yleensä ei ole määrättyä irtisanomisaikaa, työsopimuksista annetun lain 20 §:ä ei voida soveluttaa heihin. Sairasapuun nähden komitea oli sitä mieltä, että sellaista edelleen oli annettava kaupungin työläisille, kuitenkin vain sellaisille, jotka esitetyn lääkärintodistuksen perusteella olivat jonkin ajan sairauden johdosta olleet kykenemättömiä työhön ja vain jos sairautta tai tapaturmaa ei ollut tahallisesti aiheutettu tai jos se oli aiheutunut rikollisesta menettelystä tai kevytmielisestä elämästä tai muusta törkeästä syystä.

Sen ajan, jona tuntipalkkaa nauttiva työläinen oli oikeutettu saamaan täyden palkan, tulisi olla riippuvainen siitä ajasta, minkä hän oli ollut kaupungin palveluksessa, alempana mainitussa suhteessa:

¹⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 11. 4. 1,057 §. — ²⁾ S:n 30. 5. 1,524 §. — ³⁾ S:n 5. 12. 3,536 §. —

⁴⁾ Rkmrin pöytäk. 15. 6. 1,057 §; vrt. tätä kert. siv. 93.

Palvelusaika.	Sairausaika, jona työläinen oli oike- utettu saamaan täyden palkan.	Palvelusaika.	Sairausaika, jona työläinen oli oike- utettu saamaan täyden palkan.
6 kuukautta	2 viikkoa	2 vuotta	4 viikkoa
1 vuosi	3 »	5 »	8 »

Palvelusajan ollessa enemmän kuin 2 mutta vähemmän kuin 5 vuotta, olisi asianomainen johto- tai lautakunta oikeutettu päättämään, kuinka kauan palkkaa sai kantaa.

Tämän yhteydessä olisi otettava harkittavaksi, eikö työläinen, joka ei yhtäjaksoisesti ollut kaupungin palveluksessa ollut, tällöin olisi oikeutettu lukemaan hyväkseen koko palvelusaikansa vai ainoastaan sen ajan, minkä hän viimeksi keskeytyksittä oli toiminut kaupungin töissä. Komitean mielestä voisi edellinen vaihtoehto tulla kysymykseen vain jos työ oli ollut lyhyt, 3—6 kuukautta, ja siten johtunut esimerkiksi siitä, että erinäisinä vuodenaikoina kaupungin töissä olevien työläisten lukua oli vähennetty, jolloin kuitenkin asianomaisella johto- tai lautakunnalla tulisi olla tutkintaoikeus; jos työ taas oli ollut pitkäaikaista laatua, ei komitean mielestä aikaa ennen keskeytystä saisi lukea vahvistettaessa aikaa, jona työläinen oli oikeutettu taudintapauksessa kantamaan täyden palkan.

Urakkatyöläistenkin tulisi komitean mielestä saada nauttia mainittuja etuja.

Kun yksityiset työnantajat yleisesti antavat työläisilleen maksuttoman lääkärin hoidon sairauden aikana, ei kaupunki kokonaan voine kieltäytyä tuollaisesta velvollisuudesta, minkä vuoksi vapaa lääkärin hoito olisi komitean mielestä myönnettävä niille työläisille, jotka saivat kantaa täyden palkan kolmea viikkoa lyhyempänä aikana, jota vastoin muille työläisille ei tarvinnut myöntää tuollaista etua, kun pidettiin riittävänä, että he pitkänlaisen ajan kuluessa saivat kantaa täyden palkan. Joka tapauksessa olisi kuitenkin kaikille työläisille korvattava heidän suorittamansa leikkausmaksu, milloin leikkaus oli toimitettu Marian sairaalan kirurgisella osastolla. Sairaalaan tarvittaessaan, olisi työläisten käytettävä kaupungin sairaaloita, ellei erikoistapauksissa sellainen sairaanhoito ollut tarpeen, jollaista ei voitu antaa kaupungin sairaaloissa; näissä tapauksissa olisi asianomaisen johto- tai lautakunnan tehtävä päätös asiassa.

Komitea piti edelleen suotavana, että hautausapu, jonka määrä eri laitoksissa oli määrätty eri perusteiden mukaan, järjestettäisiin yhdenmukaisesti. Komitea puolestaan oli sitä mieltä, että hautausapuna olisi kuolleen työläisen perheelle suoritettava kuukauden palkkaa vastaava määrä, kuten viime aikoina oli menetelty teknillisissä laitoksissa. Siinä tarkoituksessa olisi erityinen määräraha merkittävä kunkin laitoksen menosääntöön.

Rahatoimikamari päätti¹⁾ vaatia kaupungin teknillisten laitosten ja yleisten töiden hallituksilta lausuntoa mietinnöstä.

Eläkkeitä ja avustuksia. Rouva H. Alavalle, piirustaja E. K. Alavan leskelle, myönnettiin²⁾ kerta kaikkiaan 1,000 markan avustus rahatoimikamarin käyttövaroista.

Työmies V. Wauhoselle myönnettiin³⁾ 980 markan vuotuinen eläke kalinajanlisäyksineen, tammikuun 1 p:stä lukien.

¹⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 28. 11. 3,370 §. — ²⁾ Rkmrin pöytäk. 27. 11. 2,157 §. — ³⁾ S:n 27. 4. 627 §.

Työmies J. Saloselle myönnettiin ¹⁾ 2,400 markan vuotuinen eläke kalliin-ajanlisäyksineen, kesäkuun 1 p:stä lukien.

Hautausapu. Sittenkun kunnallisen työnvälitystoimiston ent. naisapula H. Ceder ja Harjutorin kauppahallin ent. yövahti E. Smal olivat kuolleet, myönsi ²⁾ rahatoimikamari käyttövaroistaan heidän oikeudenomistajilleen hautausapua 1,500 ja 1,000 markkaa.

Matka-avustuksia opintoja varten. Kaupungin yleisten töiden hallituksen anomuksen, että rakennuskonttorin katurakennusosaston työpäällikölle K. J. Willandtille hallituksen 1921 vuoden määrärahasta myönnetyn 10,000 markan apurahan lisäksi opintomatkaa varten Saksaan, Tanskaan ja Ruotsiin annettaisiin vielä 10,000 markkaa, rahatoimikamari epäsi ³⁾, koska stipendimäärärahoja ei ollut merkitty budjettiin. Sittenmin kamari kuitenkin osoitti ⁴⁾ käyttövaroistaan 9,000 markkaa Willandtille valmistukseensa hänelle tilaisuuden n. 10 päivän aikana seurata Tukholman ulkopuolella käynnissä olevia tie-rakennustöitä.

Kaupunginkamreeri P. J. Björkille annettiin ⁵⁾ rahatoimikamarin käyttövaroista 2,000 markan matka-apuraha Ruotsin kannantalaitoksen tutkimista varten.

Kaasumestari V. B. Forsström oikeutettiin ⁶⁾ käyttämään kaupunginvaltuuston hänelle C. F. Ekholmin rahaston korkovaroista myöntämä matka-apuraha keväällä 1923.

Korvaus tapaturmasta. Hakaniementorin kauppahallin hallirengin K. V. Salosen lokakuun 3 p:nä 1921 jouduttua tapaturman uhriksi, ja kun oli todettu, ettei häntä ollut vakuutettu elokuun 18 p:nä 1917 annetun asetuksen säätämässä järjestyksessä, anoi rahatoimikamari, että vakuutusneuvosto määräisi hänelle maksettavan vahingonkorvauksen. Huhtikuun 25 p:nä päätti vakuutusneuvosto, että Saloselle arvioidusta 40 %:n työkyvyttömyydestä oli suoritettava 1,263: 70 markan vahingonkorvaus vuodessa; vahingonkorvausmäärän vahvistamista varten 1922 vuoden loputtua oli rahatoimikamarin lähetettävä uusi selvitys asiassa. Kamari osoitti ⁷⁾ käyttövaroistaan tarpeellisen määrärahan vakuutusneuvoston vahvistaman vuotuisen vahingonkorvauksen maksamista varten lokakuun 3 p:n 1921 ja joulukuun 31 p:n 1922 väliseltä ajalta. Kirjelmänsä ohella marraskuun 14 p:ltä lähetti kamari sittenmin uuden lääkärintodistuksen Salosen työkyvyttömyydestä, minkä jälkeen vakuutusneuvosto marraskuun 23 p:nä ilmoitti, että Salosen työkyvyttömyysastetta ei vielä ollut voitu lopullisesti vahvistaa, mutta että se oli vuodelta 1923 määrätty 30 %:ksi, minkä vuoksi hänelle olisi mainittuna vuonna maksettava 947: 78 markan vahingonkorvaus. Rahatoimikamari osoitti ⁸⁾ määrän Sekalaiset menot nimisen pääluokan kohdalle merkitystä määrärahasta vakuutusmaksuja ja vahingonkorvauksia varten.

Rakennuskonttorin työläinen F. Silander oli anonut vahingonkorvausta tapaturman johdosta, minkä uhriksi hän oli joutunut saadessaan iskun korvaansa vuonna 1915, mutta kun hänellä aikaisemmin oli ollut korvavuotoa, minkä vamman tähden hänet oli leikattu vuonna 1921 eikä ollut osoittautunut, että hänen korvatautinsa oli ollut mainitun tapaturman seurauksena tai huonontunut sen johdosta, myönsi ⁹⁾ rahatoimikamari hänelle 246 markan

¹⁾ Rkmrin pöytäk. 21. 9. 1,227 §. — ²⁾ S:n 23. 3. 375 § ja rkmrin jstn pöytäk. 19. 12. 3,701 §. — ³⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 18. 4. 1,106 §. — ⁴⁾ Rkmrin pöytäk. 30. 10. 1,728 §. — ⁵⁾ S:n 29. 6. 1,078 §. — ⁶⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 14. 11. 3,179 §; ks. tätä kert. siv. 103. — ⁷⁾ Rkmrin pöytäk. 4. 5. 794 §. — ⁸⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 5. 12. 3,550 §. — ⁹⁾ S:n 24. 8. 2,347 §.

korvauksen, joka vastasi sairaalamaksua ja lääkärinpalkkiota, suoritettavaksi yllämainitusta määrärahasta vakuutusmaksuja ja vahingonkorvauksia varten, mutta evättiin anomus muilta kohdin.

Maksettuja työttömyysavustuksia. Kun avustuksia yleisistä varoista työnvälityksestä marraskuun 2 p:nä 1917 annetun asetuksen säännösten mukaan on maksettu työttömyyskassaan, on sen kunnan, jossa avustuksen saanut osakas sitä saadessaan nautti kotipaikkaoikeutta köyhäinhoitoon nähden suoritettava puolet siitä valtiolle. Kaupungin kustannukset tuossa suhteessa nousivat vuoden varrella kaikkiaan 10,750:66 markkaan, mikä määrä osoitettiin ¹⁾ rahatoimikamarin käyttövaroista.

Kunnollisten palvelijain palkitseminen. Rahatoimikamari päätti ²⁾ käytettävissä olevista kunnollisten palvelijain palkitsemisrahaston korkovaroista maksaa 225 markkaa palvelijattarille M. K. Blombergille, E. Kovalle, M. Mattssonille ja A. A. Sandbergille kullekin sekä kehoittaa rahatoimikonttoria ryhtymään päätöksen aiheuttamiin toimenpiteisiin.

Määrärahoja komiteatyötä y. m. varten. Kaupunginasemakaava-arkkitehti B. Brunilalle ja varatuomari J. Ugglalle määrättiin ³⁾ rahatoimikamarin käyttövaroista maksettavaksi 589 ja 625 markkaa palkkiona osanotosta julkisivupiirustusten tarkastamiskysymyksen valmisteluun.

Pankinjohtaja G. Estlanderille määrättiin ⁴⁾ niinikään kamarin käyttövaroista maksettavaksi 1,000 markan palkkio Vikin virkatalon hankkimista kaupungille sekä valtion ja kaupungin välistä talojen vaihtoa valmistelemaan asetetun komitean jäsenyydestä.

Palkkioina sen komitean jäsenille, joka oli asetettu valmistelemaan kysymystä Fredriksperiin suunnitellun vientiteurastamon liittämisestä kaupungin vesi-, viemäri- y. m. johtoverkkoihin y. m. määräsi ⁵⁾ rahatoimikamari maksettavaksi tarverahoistaan kaikkiaan 420 markkaa sekä kamarin jäsenten palkkiomäärärahasta 190 markkaa.

Eräiden kaupungissa olevain hautausmaiden omistusoikeuden selvittämisestä annettiin ⁶⁾ varatuomari J. Ugglalle 4,800 markan palkkio, joka oli suoritettava rahatoimikamarin käyttövaroista.

1922 vuoden obligatioiden allekirjoittajille oli maksettava ⁷⁾ 8 pennin palkkio nimikirjoitusta kohti.

Kunnallisen ostokeskuksen perustamista koskevan kysymyksen valmistelusta annettiin ⁸⁾ tätä tarkoitusta varten asetetun komitean jäsenille, johtaja T. Salmiolle 240 markkaa, agronomi O. Granlundille 150 markkaa, kaupunginvarastopäällikkö O. W. Haglundille 150 markkaa, sairaalatarkastaja G. Palanderille 180 markkaa ja johtaja A. Skogille 150 markkaa sekä komitean sihteerille filosofianmaisteri A. Lingolle 1,500 markkaa. Edellämainitut palkkiot, kaikkiaan 2,370 markkaa, osoitettiin rahatoimikamarin käyttövaroista.

Sittenkun hätäapukomitean toimintaa tarkastamaan asetettu komitea oli suorittanut työnsä, päätti ⁹⁾ kamari käyttövaroistaan osoittaa 120 markkaa palkkiona kummallekin komitean jäsenelle V. V. Salovaaralle ja J. Grenmanille.

Herroille Idströmille ja Björkenheimille sekä insinööri A. Tawastille,

¹⁾ Rkmrin pöytäk. 23. 3. 374 §, 1. 4. 457 §, 6. 4. 466 §, 11. 5. 878 §, 13. 7. 1,098 §, 7. 9. 1,193 § ja 5.10. 1,322 §. — ²⁾ S:n 14. 12. 2,311 §. — ³⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 24. 1. 265 §. — ⁴⁾ S:n 14. 2. 484 § ja 14. 3. 737 §. — ⁵⁾ Rkmrin pöytäk. 12. 10. 1,337 §. — ⁶⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 28. 11. 3,488 §. — ⁷⁾ S:n 12. 12. 3,620 §. — ⁸⁾ Rkmrin pöytäk. 16. 2. 193 § ja rkmrin jstn pöytäk. 14. 3. 737 §; ks. tätä kert. siv. 128. — ⁹⁾ Rkmrin pöytäk. 10. 4. 561 §; vrt. tätä kert. siv. 90.

jotka rahatoimikamarin kehoituksesta olivat antaneet kirjallisen lausunnon kulkulaitosministeriössä laaditusta ehdotuksesta maamme autoliikennettä koskevaksi asetukseksi, annettiin ¹⁾ palkkiona kaikkiaan 480 markkaa, mistä määrästä kahden ensinmainitun palkkiot 320 markkaa oli suoritettava kamarin jäsenten palkkiomäärärahasta ja loput, 160 markkaa, kamarin käyttövaroista.

Määräraha raastuvanoikeudelle. Yhteisen raastuvanoikeuden anottua 8,000 markan lisämäärärahaa 7 ja 8 osaston pöytäkirjanpitoa varten, päätti ²⁾ rahatoimikamari osoittaa pyydetyn lisäyksen käyttövaroistaan, mutta oli lisäksi maksettava vain siksi kunnes mainittujen osastojen pöytäkirjanpito mahdollisesti oli järjestetty toisella tavalla.

Pika-ajuritaksan painatus. Rahatoimikamari osoitti ³⁾ käyttövaroistaan 1,000 markkaa pika-ajuritaksan uuden painoksen painattamiseen.

Lisämääräraha siivousta varten. Rahatoimikamari osoitti ⁴⁾ käyttövaroistaan 500 markan lisäyksen määrärahaan kamarin huoneiston siivousta varten.

Asiakirjain kartoittaminen. Kaupungin kiinteä omaisuus nimisen pääluokan kohdalle merkitystä määrärahasta tilapäisiä menoja varten osoitti ⁵⁾ rahatoimikamari 3,255 markkaa Porthankadun tontin ja talon n:o 14 saanto-asiakirjojen kartoittamiseen.

Asianajopalkkio. Asianajotoimisto Serlachius & Rydille määrättiin ⁶⁾ kamarin käyttövaroista maksettavaksi 1,144:56 markan määrä toiminimen toimenpiteistä R. Ahlströmin testamentin suhteen.

Määräraha rahatoimikonttorille. Rahatoimikamari myönsi ⁷⁾ käyttövaroistaan 1,400 markan määrärahan kahden belgialaisen browningpistoolin ostamiseksi rahatoimikonttoriin.

Määräraha nosturinhoitajan palkkaamista varten. Sähkölaitoksen ja rakennuskonttorin vaadittua, että palkattaisiin pätevä hoitaja Makasiininrannassa olevaa nosturia varten, päivystäviä satamakonstaapeleita kun aikaisemmin oli käytetty nosturin hoitajina, myönsi ⁸⁾ rahatoimikamari käyttövaroistaan tähän tarkoitukseen 13,100 markkaa.

Osanotto satamakongressiin. Rahatoimikamari osoitti ⁹⁾ niinkään käyttövaroistaan 3,000 markkaa kaupungin edustuttamista varten Stettinissä pidettävässä satamakongressissa.

Määräraha rajapylviä varten. Koska jää oli vienyt kaikki kaupungin ja Vikin latokartanon Vanhankaupunginlahdessa olevain kalavesien väliset, rajalinjalla olevat, suuntapylvää, osoitti ¹⁰⁾ rahatoimikamari käyttövaroistaan 400 markkaa kahden uuden pylvään pystyttämiseen.

Määräraha vuokrantarkkailulautakunnalle. Vuokrantarkkailulautakunnan palkattua apulaisen asuntoa tarvitsevia henkilöjä koskevien ilmoitusten vastaanottamista varten, osoitti ¹¹⁾ rahatoimikamari mainitun apulaisen palkkaamiseen 600 markkaa suoritettavaksi määrärahasta asunnonvälitystoimiston ylimääräisiä apulaisia varten.

Lisämäärärahoja verotusvalmistelukunnalle ja holhouslautakunnalle. Rahatoimikamari myönsi ¹²⁾ 1,000 markan lisäyksen verotuslautakunnan jäsenten palkkiomäärärahaan, 4,000 markan lisäyksen määrärahaan verotus-

¹⁾ Rkmrin pöytäk. 1. 6. 982 §. — ²⁾ S:n 1. 6. 973 §; ks. tätä kert. siv. 81. — ³⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 31. 10. 3,011 §. — ⁴⁾ S:n 16. 10. 2,814 §. — ⁵⁾ S:n 31. 1. 314 §. — ⁶⁾ S:n 28. 3. 872 §. — ⁷⁾ S:n 4. 4. 957 §. — ⁸⁾ S:n 25. 4. 1,208 § ja rkmrin pöytäk. 18. 5. 888 § sekä rkmrin jstn pöytäk. 7. 11. 3,120 § ja 19. 12. 3,699 §; ks. myös tätä kert. siv. 108. — ⁹⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 2. 10. 2,673 §. — ¹⁰⁾ S:n 27. 2. 606 §. — ¹¹⁾ S:n 25. 9. 2,579 §. — ¹²⁾ Rkmrin pöytäk. 13. 7. 1,097 § ja 27. 11. 2,164 §.

valmistelukunnan ylimääräisiä apulaisia varten ja 3,000 markan lisäyksen verotusvalmistelukunnan tarverahain määrärahaan, suoritettaviksi kamarin käyttövaroista.

Niinikään osoitti ¹⁾ kamari samoista varoista 800 markan lisäyksen holhouslautakunnan tarverahain määrärahaan.

Puhelin Käpylän alueelääkärille. Rahatoimikamari salli ²⁾, että kustannukset puhelinjohdon vetämisestä kunnalliskodin keskuksesta Käpylän alueelääkärin vastaanottohuoneistoon, n. 4,500 markkaa, sai suorittaa kaupunginvaltuuston mainitun lääkäriin palkkaamiseen myöntämästä määrärahasta.

Määrärahoja maidontarkastusta varten. Maitolaboratorin muuttamiseen Salomoninkadun taloon n:o 3 osoitti ³⁾ rahatoimikamari 2,000 markkaa, sähkövirran johtamista varten lihantarkastusasemalta maitolaboratoriin 1,000 markkaa ⁴⁾, sekä lisäyksenä määrärahoihin maidontarkastusta varten 2,000 markkaa ⁵⁾, suoritettaviksi kamarin käyttövaroista.

Kojeita Marian sairaalaan. Sairaalaylihallituksen anottua määrärahaa rintaontelossa suoritettavissa leikkauksissa tarvittavan n. s. yliponnistuskoejen ostamista varten, jonka hinta oli n. 30,000 markkaa, päätti ⁶⁾ rahatoimikamari kehoittaa ylihallitusta ostamaan mainitun kojeen niillä varoilla, jotka olivat käytettävissä budjettimäärärahasta koneiden ja kojeiden ostamista varten Marian sairaalaan.

Lisämääräraha sairaidenkuljetusta varten. Rahatoimikamari myönsi ⁷⁾ käyttövaroistaan 3,000 markan lisäyksen Nikkilän mielisairaalan määrärahaan sairaidenkuljetusta varten.

Lisämäärärahoja köyhäinhoitohallitukselle. Rahatoimikamari osoitti ⁸⁾ kahdennenkymmenennen pääluokan kohdalle merkitystä määrärahasta arvaamattomia vuokria varten 10,253: 40 markan lisäyksen köyhäinhoitohallituksen budjettimäärärahaan vuokria varten sekä käyttövaroistaan 2,000 markan lisäyksen köyhäinhoitohallituksen tarverahain määrärahaan.

Lisämääräraha autoa varten. Niinikään osoitti ⁹⁾ rahatoimikamari käyttövaroistaan 10,000 markan lisäyksen määrärahaan rakennuskonttorin henkilöautojen kunnossapitoa varten.

Lisämääräraha kaupunginistutuksia varten. Samoin osoitti ¹⁰⁾ rahatoimikamari kahdennenkymmenennen pääluokan kohdalle merkitystä siirtomäärärahasta vedenkulutusta varten 3,500 markan lisäyksen budjettimäärärahaan kaupunginistutusten vedenkulutusta varten.

Eläinten ost. Rahatoimikamari osoitti ¹¹⁾ käyttövaroistaan 15,000 markan määrärahan kahden jääkarhun ostamiseksi Korkeasaareen.

Määrärahoja kansanpuistoja varten. Koska Korkeasaaren puhelinjohdot olivat kelpaamattomat, salli ¹²⁾ rahatoimikamari, että kustannukset kahden uuden johdon teettämisestä saarelle, joista toinen ravintolan tarpeisiin Brändöseen ja toinen saaren omiin tarpeisiin suoraan kaupunkiin, n. 10,000 markkaa sai suorittaa budjettimäärärahasta Korkeasaaren eläintarhaa varten.

Koska rahatoimikamari vuonna 1921 oli etuantina määrännyt maksettavaksi 8,000 markkaa makin teettämistä varten Mustikkamaalle, mutta määrärahaa ei sittemmin ollut osoitettu, päätti ¹³⁾ rahatoimikamari mainitun määrän suoritettavaksi kamarin käyttövaroista.

¹⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 9. 10. 2,721 §. — ²⁾ S:n 9. 10. 2,719 §; ks. tätä kert. siv. 166. — ³⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 17. 2. 532 §. — ⁴⁾ S:n 7. 3. 687 §. — ⁵⁾ Rkmrin pöytäk. 28. 9. 1,289 §. — ⁶⁾ S:n 10. 4. 567 §. — ⁷⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 22. 6. 1,899 §. — ⁸⁾ S:n 18. 9. 2,534 §. — ⁹⁾ S:n 25. 9. 2,581 §. — ¹⁰⁾ Rkmrin pöytäk. 9. 11. 1,932 §. — ¹¹⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 16. 10. 2,824 §. — ¹²⁾ S:n 28. 3. 908 §. — ¹³⁾ S:n 21. 3. 832 §.

Vahingonkorvaus. Naisten työtupien kassanhoitajatar A. Sandström, joka oli joutunut ryöstön uhriksi ja anomuksesta saanut eron virastaan huhtikuun 12 p:nä, oli anonut 2,172: 25 markan korvausta yksityisesti kärsimästään vahingosta. Hätäapukomitea ehdotti, että hänelle sen lisäksi maksettaisiin 1,700 markan korvaus saamatta jääneestä virkalomasta ja myöntyi¹⁾ kamari siihen lausuen, että kaupunki suostui maksamaan vielä suuremmankin hyvityksen.

Määrärahoja kaupunkitaloja varten. Ratiinin panemiseksi ent. seura-huoneeseen osoitti²⁾ rahatoimikamari 450 markkaa käyttövaroistaan. Niinikään osoitti³⁾ kamari samoista varoista seuraavat lisäykset: määrärahaan raatihuoneen sisäkorjauksia varten 1,000 markkaa, ent. seurahuoneen valaistusmäärärahaan 20,000 markkaa, ent. seurahuoneen vedenkulutusmäärärahaan 8,000 markkaa ja raatihuoneen vastaavaan määrärahaan 1,000 markkaa sekä määrärahaan kaupunkitalojen muita menoja varten 1,500 markkaa.

Apuraha kunnalliselle keskustoimistolle. Rahatoimikamari osoitti⁴⁾ käyttövaroistaan 405 markan lisäyksen budjettimäärärahaan apurahaa varten kunnalliselle keskustoimistolle.

Ruumiiden kuljetukset. Niinikään myönsi⁵⁾ rahatoimikamari samoista varoista 3,500 markan lisäyksen budjettimäärärahaan ruumiiden kuljetusta varten.

Eläinten lopettaminen. Lisäyksenä määrärahaan koirien ja kissojen lopettamista varten osoitti⁶⁾ rahatoimikamari käyttövaroistaan 1,600 markkaa.

Kuvapatsaiden koristaminen. Runebergin ja Lönnrotin patsaiden koristamiseen rahatoimikamari osoitti⁷⁾ samoista varoista 4,964: 80 markkaa.

Korjausmääräraha. Erinäisiin Aktiebolaget Börs yhtiön talon korjauksiin, jotka olivat aiheutuneet vuonna 1917 olleista mellakoista, osoitti⁸⁾ rahatoimikamari käyttövaroistaan 8,500 markkaa.

Tavarain vartiointi. Helsingin vuokralaisyhdistyksen anomuksen 10,000 markan määrärahan myöntämisestä asuntoa vailla olevien henkilöjen irtaimiston säilytystä varten luovutettujen paikkain vartioimiseen rahatoimikamari epäsi⁹⁾.

Puhelinyhteys kaupungin virastoihin ja laitoksiin. Rahatoimikamari teki päätöksen¹⁰⁾ uusien puhelimien hankkimisesta erinäisiin kaupungin virastoihin ja laitoksiin sekä kaupungin omistamien aikaisempaan tarkoitukseensa tarpeettomien koneiden ja osakekirjojen käytöstä.

Kaluston y. m. ost. Rahatoimikamari osoitti määrärahasta kaluston hankkimista varten kaupungin taloihin m. m. seuraavat määrät:

kaupunginvoudinkonttorille 5,849: 65 markkaa sekalaisen kaluston ostamiseksi ja 1,350 markkaa vanhan kaluston korjaukseen, minkä ohessa konttori oikeutettiin saamaan erinäisiä korttikeskukselle aikaisemmin kuuluneita esineitä¹¹⁾;

avustavalle rikostuomioiden toimeenpanijalle 6,560: 50 markkaa sekalaisen kaluston ostamiseksi¹²⁾;

¹⁾ Rkmrin pöytäk. 20. 4. 612 §. — ²⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 21. 3. 815 §. — ³⁾ Rkmrin pöytäk. 5. 10. 1,320 §, 30. 11. 2,174 ja rkmrin jstn pöytäk. 27. 12. 3,762 §. — ⁴⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 21. 11. 3,357 §. — ⁵⁾ S:n 5. 12. 3,540 §. — ⁶⁾ S:n 10. 8. 2,277 §. — ⁷⁾ S:n 19. 5. 1,413 §. — ⁸⁾ S:n 31. 1. 352 §; ks. 1917 vuod. kert. siv. 179. — ⁹⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 6. 7. 2,012 §. — ¹⁰⁾ S:n 17. 1. 155, 157 ja 158 §§, 24. 1. 257 ja 258 §§, 7. 2. 450 ja 451 §§, 7. 3. 657 §, 21. 3. 819 §; rkmrin pöytäk. 18. 5. 887 §, rkmrin jstn pöytäk. 19. 5. 1,420 §, 22. 6. 1,908 §, 18. 9. 2,533 §, 9. 10. 2,749 §, 16. 10. 2,819, 2,820 ja 2,822 §§, 31. 10. 3,009 §, 7. 11. 3,122 § ja 19. 12. 3,708 §. — ¹¹⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 7. 2. 451 §; vrt. 1921 vuod. kert. siv. 294. — ¹²⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 31. 1. 341 §.

huonekalujen ja kaluston ostamiseksi rahatoimikamarin kansliaan kaikkiaan 27,849 markkaa ¹⁾;

rahatoimikonttorille 32,500 markkaa uuden kassakaapin sekä sekalaisen kaluston hankkimiseksi ²⁾;

uuden kirjoituskoneen hankkimiseksi rahatoimikamariin, jonka tuli luovuttaa vanhempi kone satamahallitukselle, 5,600 markkaa ³⁾;

2 rautaristikon ja 6 ovimaton ostamiseksi ent. seurahuoneen porraskäytävään 2,900 markkaa ⁴⁾;

satamahallitukselle erinäisten huonekalujen ja kaluston ostamiseksi kaikkiaan 16,100 markkaa ⁵⁾;

revisionikonttorille kaikkiaan 5,576 markkaa erinäisten huonekalujen ostamiseksi ⁶⁾;

verotusvalmistelukunnalle 21,200 markkaa sekalaisen kaluston ostamiseksi ⁷⁾;

sosiaalilautakunnalle 7,500 markkaa kirjoituskoneen ostamiseksi ⁸⁾;

työnvälitystoimistolle 16,550 markkaa sekalaisen kaluston ostamiseksi ⁹⁾;

keuhkotautisten poliklinikalle 6,554: 22 markkaa huonekalujen ja erinäisten tavarain ostamiseksi siihen Kotkankadun talossa n:o 5 olevaan huoneistoon, joka oli vuokrattu niiden kahden poliklinikkaan palkatun sairaanhoitajattaren asunnoksi, jotka valvovat samassa talossa olevaa keuhkotautisten miesten kotia ¹⁰⁾;

sairaalaylihallitukselle 13,920 markkaa huonekalujen ostamiseksi ylihallituksen istuntohuoneeseen ¹¹⁾;

kunnalliskodille tarpeellisen määrärahan 15 sängyn ostamiseksi kaupungin varastosta ¹²⁾;

kahden vakuusruiskun ostamiseksi n. s. Suvilahden kasarmiin 800 markkaa ¹³⁾;

kansanlastentarhain johtokunnalle tarpeellisen määrärahan hyllyn ostamiseksi kansanlastentarhain kansliaan ¹⁴⁾).

Rahatoimikamarin käyttövaroista myönnettiin seuraavat määrärahat kaluston y. m. ostoon:

ovimaton ostamiseksi rahatoimikonttoriin 2,900 markkaa ¹⁵⁾;

revisionikonttorille 390: 50 markkaa pienehköjen tarveaineiden ostamiseksi ¹⁶⁾;

15 tulensammutuskojeen ostamiseksi ent. seurahuoneelle 6,750 markkaa ¹⁷⁾;

pienehköjen tarve-esineiden ostamiseksi kunnallisten ammattientarkastajain kansliaan 1,000 markkaa ¹⁸⁾;

köyhäinhoitohallitukselle 1,600 markkaa kaapin teettämiseksi työlaitokselle ¹⁹⁾).

Sittenkun lastensuojelulautakunta oli ottanut hoidettavakseen osan köyhäinhoitohallituksen asiana aikaisemmin olleesta lastenhuollosta ja tämän johdosta kaksi kanslistia ja joukko tätä lastenhuoltoa koskevia asiakirjoja oli siirretty

¹⁾ Rkmrin pöytäk. 12. 1. 16 § sekä rkmrin jstn pöytäk. 31. 1. 339 §, 14. 2. 467 §, 27. 2. 599 § ja 7. 3. 686 §. — ²⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 24. 1. 256 §, 14. 3. 735 § ja 21. 3. 817 §. — ³⁾ S:n 31. 1. 340 §. — ⁴⁾ S:n 27. 2. 598 § ja 14. 3. 737 §. — ⁵⁾ S:n 7. 3. 691 §, 11. 4. 1,056 § ja 20. 7. 2,130 §. — ⁶⁾ S:n 17. 1. 146 § ja 4. 4. 958 §. — ⁷⁾ S:n 17. 2. 521 §. — ⁸⁾ S:n 17. 1. 154 §. — ⁹⁾ S:n 10. 1. 78 §. — ¹⁰⁾ S:n 10. 1. 69 § ja 19. 5. 1,414 §. — ¹¹⁾ S:n 14. 3. 736 §. — ¹²⁾ S:n 7. 2. 362 §. — ¹³⁾ S:n 24. 8. 2,344 §. — ¹⁴⁾ S:n 24. 1. 259 §. — ¹⁵⁾ S:n 17. 2. 523 §. — ¹⁶⁾ S:n 1. 4. 958 §. — ¹⁷⁾ S:n 28. 11. 3,489 §. — ¹⁸⁾ S:n 4. 4. 966 §. — ¹⁹⁾ S:n 13. 7. 2,061 §.

lautakunnan kansliaan, oli käynyt välttämättömäksi hankkia uutta kalustoa, jota osin oli lainattu yksityisiltä henkilöiltä, osin tilauksesta valmistettu pikatoimisto Marsin veistolaitoksella tai ostettu Osakeyhtiö Systemasta. Kaluston hankkimisesta olleiden kustannusten peittämiseksi anoi lastensuojelulautakunta 6,029: 80 markan määrärahaa. Rahatoimikamari epäsi ¹⁾ esityksen, koska varoja tähän tarkoitukseen ei ollut käytettävänä, minkä ohessa lautakunnalle oli huomautettava, ettei se kamarin luvatta saanut ryhtyä toimenpiteisiin kaupungin irtaimen omaisuuden kartuttamiseksi.

Lahjoitusrahastojen korkovarain käyttö. K. H. Renlundin stipendirahaston korkovarot, yhteensä 2,280 markkaa, rahatoimikamari jakoi ²⁾ siten, että taideteollisuuskeskuskoulu sai 1,250 markkaa, alemmat käsityöläiskoulut 375 markkaa, työväenopiston suomenkielinen osasto 580 markkaa ja ruotsinkielinen osasto 75 markkaa.

Koska A. F. Laurellin lahjoitusrahaston korkoja Saksan rahan alhaisen kurssin johdosta oli vain 59 markkaa, päätti ³⁾ rahatoimikamari, ettei niitä tänä vuonna käytettäisi.

G. W. Hyvösen testamentti. Työnjohtaja R. Nihtilä ilmoitti omasta ja vaimonsa puolesta valvoneensa talonomistaja G. W. Hyvösen suullisen testamentin, jonka mukaan aviopuolisojen Nihtilä tuli saada täysi palkka kuolemaansa saakka, 900 markkaa kuussa ja vapaat polttopuut, koska Nihtilä työllään Hyvösen palveluksessa oli oleellisesti vaikuttanut hänen varallisuutensa luomiseen ja oli nauttinut niin pientä palkkaa, ettei hän ollut voinut säästää vanhuutensa varaksi. Hyvönen oli kuitenkin myöhemmin tehnyt kirjallisen testamentin Helsingin kaupungin hyväksi määräämättä siinä mitään Nihtilälle, minkä vuoksi hän anoi, että rahatoimikamari myöntäisi hänelle Hyvösen todellista tahtoa ja toivomusta vastaavan eläkkeen. Leski M. Hyvönen puolsi anomusta. Rahatoimikamari epäsi ⁴⁾ anomuksen, koska testamenttivaroja ei vielä ollut luovutettu kaupungille.

E. V. ja K. E. Parkkisen testamentti ⁵⁾. Sittenkun aviopuolisojen E. V. ja K. E. Parkkinen kuolinpesän varat oli muutettu rahaksi sekä velat ja kustannukset suoritettu, oli pesän säästö 253,000 markkaa. Tästä tuli jaossa Helsingin kaupungin osalle 123,692: 30 markkaa, mistä määrästä vähennettiin osin kulut testamentin tiedoksiannosta ja valvomisesta 366: 10 markkaa, osin se määrä, minkä kaupungin osuudesta myöhemmin oli havaittu kuuluvan eräälle perilliselle, joka jakoa toimitettaessa ei vielä ollut valvonut testamenttia, 2,478: 02 markkaa, joten koko testamenttirahasto oli 120,848: 18 markkaa. Testamentin määräysten johdosta, rahatoimikamarin tulkinnan mukaan, tuli neiti Ines Bergströmin puheenalaisten varain koroista saada juoksevan tilin korkoa, 3 % 10,000 markalle, leskirouva E. S. Bergströmin koko 53,500 markan korko sekä kummankin yhteisesti osin juoksevaa korkoa, 3 % 53,500 markalle, osin koko korko 3,848: 18 markalle ⁶⁾.

C. Muut asiat.

Rahatoimikamarin työtapo ja aika y. m. Rahatoimikamari päätti ⁷⁾: että kamarin varsinaiset kokoukset vuoden varrella oli pidettävä arki-

¹⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 30. 5. 1,593 §. — ²⁾ S:n 18. 4. 1,110 §. — ³⁾ S:n 19. 5. 1,416 §.

— ⁴⁾ Rkmrin pöytäk. 23. 11. 2,067 §. — ⁵⁾ Ks. Helsingin kaupungin tilasto V. Kaupungin tilit ja tilinpäätökset 7. 1922, siv. 29*. — ⁶⁾ Rkmrin pöytäk. 31. 8. 1,151 § ja 23. 11. 2,068 §. — ⁷⁾ S:n 4. 1. 1 §.